

LÒNG THƯƠNG XÓT

Địa chỉ : 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, TP. HCM

Email : longthuongxotgp@yahoo.com

Website : longthuongxotchua.com

ĐT : 38.290.093

12/2011

**“Linh hồn nào truyền bá việc sùng
kính Lòng Thương xót Cha, Cha sẽ
bảo bọc họ suốt đời”**

(NK 1075)

(Lưu hành nội bộ)

Ý Nghĩa Của Lễ Giáng Sinh

Lm. JB. Võ Văn Ánh

1. Giáng Sinh là ngày Thiên Chúa đem ánh sáng đến cho nhân loại

Bảy trăm năm trước lễ Giáng Sinh, ngôn sứ Isaia đã báo: "Dân đi trong bóng tối đã thấy ánh sáng lớn và ánh sáng đã chiếu vào nơi bóng tử thần" (Isaia 9, 1). Và lúc Chúa Giêsu Giáng Sinh, Dân Chúa thật sự đang sống trong bóng tối: bóng tối của nô lệ, nghèo khổ, bất công, áp bức... đã nhìn thấy ánh sáng thật...

Hơn hai nghìn năm qua, con người đã tiến bộ về mọi mặt. Tuy nhiên, mở một tờ báo, đọc một bản tin, cũng đủ thấy cái bóng tối đang bao trùm nhân loại. Cái bóng tối của thế kỷ chúng ta, không nằm trong khoa học kỹ thuật, nhưng nằm trong sự xuống dốc của đạo đức, mất ý thức về tội lỗi và mất niềm cậy trông nơi tình yêu và Lòng Thương Xót của Chúa – Nên trong mùa Giáng Sinh, con người cần nhìn lên ánh sáng của Thiên Chúa đã được ban, qua việc Chúa Giêsu Giáng Sinh. Khi đến trần gian, Chúa Giêsu đã tuyên bố: "*Tôi là ánh sáng của trần gian, ai theo Tôi, sẽ không đi trong bóng tối, nhưng sẽ nhận được ánh sáng đem lại sự sống*" (Ga 8, 12). Mặc dù "*Ánh sáng đã đến trần gian, nhưng người ta đã chuộng bóng tối hơn ánh sáng*" (Ga 3, 19).

Giáng Sinh là ngày ánh sáng của Thiên Chúa đến với con người. Ánh sáng đã đến và đang chiếu soi cho những ai chịu đi trong ánh sáng. Còn ai quay lưng lại ánh sáng, thì họ vẫn ở trong bóng tối. Hiện nay chúng ta đang hướng về ánh sáng của Thiên Chúa hay đang quay lưng lại với Ngài?

2. Giáng Sinh là ngày Thiên Chúa ban cho nhân loại món quà đặc biệt

Chúa Giêsu là món quà được Đức Chúa Cha ban cho nhân loại cách đây hơn 2000 năm. Đây là món quà của cả cuộc đời

chúng ta, vì qua Chúa Giêsu, chúng ta được giải thoát, được tha thứ, được làm con Thiên Chúa – Chúa Giêsu đã được ban cho chúng ta, nhưng chúng ta có tiếp nhận Chúa như món quà cho đời sống mình hay vẫn tiếp tục hờ hững trước tình yêu cao quý Chúa dành cho chúng ta?

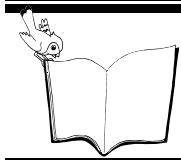
3. Giáng Sinh cũng là ngày chúng ta phải tiếp nhận món quà vô giá đó để được tận hưởng ân phúc Thiên Chúa dành cho chúng ta

Khi Chúa Giêsu Giáng Sinh, Ngài được gọi bằng những danh hiệu: ***Cố vấn kỳ diệu, Người Cha nhân từ, Thiên Chúa quyền năng, Hoàng tử Hòa Bình.*** Đây là những khía cạnh của đời sống con người cần đến Chúa.

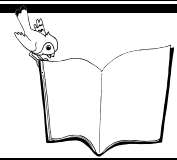
Chúa Giêsu là ***Vị cố vấn kỳ diệu*** của chúng ta, Ngài hướng dẫn, chỉ đường cho chúng ta đi. Chúng ta cần phải vâng nghe lời Ngài để khỏi lạc bước trong tăm tối của tội lỗi – Ngài còn là ***Thiên Chúa quyền năng***, nên Ngài cũng ban cho chúng ta sức mạnh để giúp chúng ta vượt khó, vững bước theo Chúa đến cùng – Chúa Giêsu là ***Người Cha nhân từ*** mạc khải cho chúng ta biết Tình yêu của Thiên Chúa thật bao la và Lòng Thương Xót của Thiên Chúa thật vô cùng vô tận, đời đời dành cho chúng ta. Sau hết, Chúa Giêsu là ***Hoàng tử Hòa bình.*** Ngài hòa giải chúng ta với Thiên Chúa và ban cho chúng ta sự bình an thật, bình an nội tâm, bình an giữa người với người và trên hết là bình an giữa con người với Thiên Chúa.

4. Kết luận

Giữa những bận rộn của mùa Giáng Sinh, chúng ta hãy dành những giây phút yên tĩnh để suy nghĩ đến ý nghĩa đích thực của lễ Giáng Sinh và sống những ý nghĩa đó. Ánh sáng đã đến trần gian, chúng ta đã tiếp nhận hay từ chối? Thiên Chúa đã ban cho chúng ta món quà vô giá, chúng ta đã tiếp nhận món quà đó chưa? Ngài là Vị cố vấn kỳ diệu, là Người Cha nhân hậu, là Thiên Chúa quyền năng, là Người hòa giải chúng ta với Thiên Chúa và ban cho chúng ta bình an thật sự, chúng ta hãy mở rộng đón Chúa Giáng Sinh.

SỐNG LỜI CHÚA

Lm Pet Đình Quang Mạnh Hùng

CHÚA NHẬT 2 MÙA VỌNG B (Mc 1, 1-8)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô

Khởi đầu Phúc Âm của Đức Giêsu Kitô Con Thiên Chúa. Như có lời Tiên tri Isaia chép rằng: Đây Ta sai Thiên Thần của Ta đến trước mặt người để dọn đường cho người. Có tiếng kêu trong hoang địa rằng: "Hãy dọn đường Chúa, hãy sửa đường Chúa cho ngay thẳng".

Gioan Tẩy Giả xuất hiện trong hoang địa, rao giảng phép rửa sám hối cầu ơn tha tội. Dân cả miền Giuđêa và Giêrusalem tuôn đến với người, thú tội và chịu phép rửa trong sông Giođan.

Lúc đó Gioan mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da thú, ăn châu chấu và uống mật ong rừng. Người rao giảng rằng: "Đấng đến sau tôi, quyền năng hơn tôi, tôi không đáng cúi xuống cởi dây giày Người. Phần tôi, tôi lấy nước mà rửa các người, còn Ngài, Ngài sẽ rửa các người trong Chúa Thánh Thần".

Chia sẻ Lời Chúa

Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa

Is 40, 1-5. 9-11

Thời phục dịch của Thành đã mãn, tội của Thành đã đền xong

Bấy giờ vinh quang ĐỨC CHÚA sẽ tỏ hiện, và mọi người phàm sẽ cùng được thấy.

Con đường của Đức Chúa, trước hết là kế hoạch diệu kỳ của Thiên Chúa. Nếu phải dọn đường cho Chúa, chính là thái độ tỉnh thức lắng nghe, để biết phải làm gì.

Sau khi tội đã đền xong, thì Đức Chúa sẽ tỏ hiện. Chính vì thế, lúc này là thuận tiện để loan tin cho mọi người, rằng tội lỗi con người rồi sẽ đến lúc được đền xong, và vinh quang Đức Chúa chắc chắn sẽ tỏ hiện.

Dọn đường cho Chúa chính là tâm tình hy vọng, rằng con người tội lỗi sẽ đến lúc được thấy vinh quang Thiên Chúa. Chính vì thế chúng ta phải biết lắng nghe lời ngôn sứ chỉ bảo, lắng nghe tiếng Chúa trong tim mình, và nơi anh chị em xung quanh chúng ta.

Pr 3, 8-14

Chúa không chậm trễ thực hiện lời hứa, như có kẻ cho là Người chậm trễ. Kỳ thực, Người kiên nhẫn đối với anh em, vì Người không muốn cho ai phải diệt vong, nhưng muốn cho mọi người đi tới chỗ ăn năn hối cải.

Dọn đường cho Chúa là cả một quá trình vững tin vào đường lối Chúa, và kiên trì chờ đợi ngày Người tỏ lộ vinh quang. Trong thời gian làm theo Lời Chúa, nhiều người mất kiên nhẫn vì sao chờ đợi hoài không thấy Chúa, cầu nguyện hoài mà không được gì...!

Chúa chưa đến để chúng ta chờ đợi, có chờ đợi mới chứng tỏ đức tin và lòng mến của chúng ta đối với Lời Chúa. Chính thái độ kiên tâm thi hành và chờ đợi điều Chúa hứa, minh chứng một tấm lòng sẵn sàng để Chúa đến, minh chứng một con đường thẳng cho Chúa bước vào lòng.

Mc 1, 1-8

Có tiếng người hô trong hoang địa: Hãy dọn sẵn con đường của Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi.

Trong hoang địa làm gì có đường đi, chính vì thế mà phải dọn một con đường. Chúng ta xét mình xem có những nơi nào

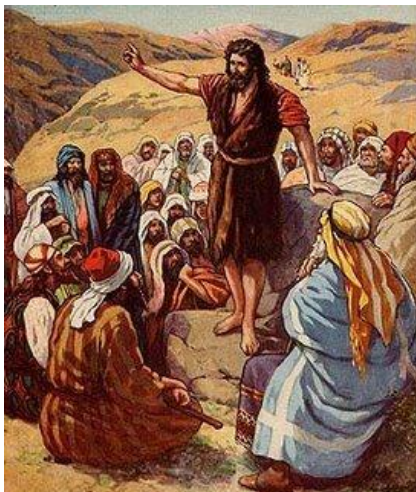
chúng ta không đi đến, đã bỏ hoang và thành hoang địa: nơi người nghèo, người đau khổ, nơi hận thù, ghen tương, nơi người tội lỗi... Đó là những nơi chúng ta đã bỏ lâu không đến, và bây giờ, theo lời Chúa, chúng ta phải đến nơi đó, lui tới nơi đó để dọn một con đường giữa ta với họ.

Ông Gio-an mặc áo lông lạc đà, thắt lưng bằng dây da, ăn châu chấu và mật ong rừng.

Một tâm tình sám hối là cần thiết ngay bây giờ. Phải noi gương ông Gioan Tẩy Giả, chay tịnh và sám hối, để có thể nghe được những lời mời gọi đích thực của Chúa, hướng dẫn cuộc đời chúng ta đến Hang Đá Bê-lem, đến nơi gặp gỡ Chúa Hài Nhi, chính Chúa của chúng ta.

CHÚA NHẬT 3 MÙA VỌNG B (Ga 1, 6-8. 19-28)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan

Có người đã được Chúa sai đến, tên là Gioan. Ông đến như chứng nhân để làm chứng về sự sáng, hầu mọi người nhờ ông mà tin. Ông không phải là sự sáng, nhưng ông chỉ làm chứng về sự sáng. Và đây là chứng của Gioan, khi những người Do-thái từ Giêrusalem sai các vị tư tế và các thầy Lêvi đến hỏi ông: "Ông là ai?" Ông liền tuyên xưng, ông không chối, ông tuyên xưng rằng: "Tôi không phải là Đấng Kitô". Họ liền hỏi: "Thế là gì? Ông có phải là Elia chăng?" Gioan trả lời: "Tôi không phải là Elia". - "Hay ông là một đấng tiên tri?" Gioan đáp: "Không phải".

Họ liền bảo: "Vậy ông là ai, để chúng tôi trả lời cho những người sai chúng tôi. Ông tự xưng là ai?" Gioan đáp: "Tôi là tiếng kêu trong hoang địa: Hãy sửa cho ngay đường Chúa đi, như tiên tri Isaia đã loan báo".

Và có những người thuộc nhóm biệt phái cũng được sai đến. Họ hỏi Gioan rằng: "Nếu ông không phải là Đức Kitô, cũng

không phải là Elia hay một tiên tri, vậy tại sao ông làm phép rửa?" Gioan trả lời: "Tôi làm phép rửa trong nước; nhưng giữa các người, có Đấng mà các người không biết. Đấng ấy sẽ đến sau tôi, nhưng chính Đấng ấy đã có trước tôi và tôi không xứng đáng cởi dây giày cho Người". Việc này xảy ra tại Bêtania, bên kia sông Giođan, nơi Gioan làm phép rửa.

Chia sẻ Lời Chúa

Hãy tạ ơn trong mọi hoàn cảnh

Is 61, 1-2a. 10-11

Thần khí của ĐỨC CHÚA là Chúa Thượng ngự trên tôi, vì ĐỨC CHÚA đã xức dầu tấn phong tôi, sai đi loan báo Tin Mừng cho kẻ nghèo hèn, băng bó những tấm lòng tan nát, công bố lệnh ân xá cho kẻ bị giam cầm.

Biết tạ ơn Chúa trong mọi hoàn cảnh, đó chính là tâm hồn VỮNG TIN MẠNH MẼ vào Thiên Chúa, dù lâm vào bất cứ hoàn cảnh nào.

Một khi đã vững tin, chúng ta nhận ra rằng: có nghèo hèn, tan nát, giam cầm hay gì đi nữa, thì Thiên Chúa luôn có cách giải thoát chúng ta. Nếu có phải lâm cảnh tăm tối, cũng chính là để chúng ta có cơ hội thấy Chúa quyền năng đưa chúng ta ra ánh sáng...

Tạ ơn trong mọi hoàn cảnh chính là niềm vui của người môn đệ Đức Ki-tô.

1Tx 5, 16-24

*Anh em hãy vui mừng luôn mãi và cầu nguyện không ngừng.
Anh em đừng dập tắt Thần Khí.*

Chúng ta chỉ thực sự biết vui khi biết cầu nguyện. Biết cầu nguyện không người chính là lúc tìm được niềm vui, niềm vui đích thực trong Chúa.

Biết cầu nguyện không người, cũng chính là biết sẵn sàng lắng nghe để đón nhận Thần Khí. Để có thể đón nhận Thần Khí, chúng ta phải cầu nguyện. Để có thể cầu nguyện, chúng ta

phải sẵn sàng đón nhận nghịch cảnh, đón nhận khổ đau, gian nan thử thách. Có thử thách mà biết cầu nguyện mới hay, và trong hoàn cảnh khó khăn, nhưng vẫn dâng lời cầu nguyện, Đức Tin chúng ta sẽ được thanh luyện nhờ Thánh Thần.

Người có Thánh Thần là người có niềm vui.

Ga 1, 6-8. 19-28

Có một người được Thiên Chúa sai đến, tên là Gio-an.

Ông đến để làm chứng, và làm chứng về ánh sáng, để mọi người nhờ ông mà tin.

Niềm vui của Gioan Tẩy Giả là người thấy ánh sáng để làm chứng cho mọi người về ánh sáng. Ánh sáng ấy chính là Thiên Chúa làm người.

Xin cho chúng ta cũng thấy được ánh sáng của Chúa, như Gioan Tẩy Giả, như Mẹ Maria, bà Ê-li-sa-bét... để vui và sẵn sàng chia sẻ niềm vui cho mọi người.

Ông Gio-an trả lời: "Tôi đây làm phép rửa trong nước. Nhưng có một vị đang ở giữa các ông mà các ông không biết. Người sẽ đến sau tôi và tôi không đáng cởi quai dép cho Người."

Niềm vui của Gioan Tẩy Giả là thấy Chúa đã ở giữa con người mà người ta không thấy. Chính bởi Gioan đã thấy nên ông sẵn sàng làm chứng trong niềm vui, và sẵn sàng chấp nhận mọi đau thương người đời dành cho ông (ông bị chặt đầu). Niềm vui thấy Chúa vô cùng lớn, đến nỗi Gioan sẵn sàng chịu chết, vì niềm vui ấy lớn hơn sự chết.

CHÚA NHẬT 4 MÙA VỌNG B (Lc 1, 26-38)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Khi ấy, thiên thần Gabriel được Chúa sai đến một thành xứ Galilêa, tên là Nadarét, đến với một trinh nữ đã đính hôn với một người tên là Giuse, thuộc chi họ Đavít, trinh nữ ấy tên là Maria.

Thiên thần vào nhà trinh nữ và chào rằng: "Kính chào trinh nữ đây ơn phước, Thiên Chúa ở cùng trinh nữ". Nghe lời đó, trinh nữ bối rối và tự hỏi lời chào đó có ý nghĩa gì.

Thiên thần liền thưa: "Maria đừng sợ, vì đã được ơn nghĩa với Chúa. Nay trinh nữ sẽ thụ thai, hạ sinh một con trai và đặt tên là Giêsu. Người sẽ nên cao trọng và được gọi là Con Đấng Tối Cao. Thiên Chúa sẽ ban cho Người ngôi báu Đavít tổ phụ Người. Người sẽ cai trị đời đời trong nhà Giacóp, và triều đại Người sẽ vô tận".

Nhưng Maria thưa với Thiên thần: "Việc đó xảy đến thế nào được, vì tôi không biết đến người nam?"

Thiên thần thưa: "Chúa Thánh Thần sẽ đến với trinh nữ và uy quyền Đấng Tối Cao sẽ bao trùm trinh nữ. Vì thế, Đấng trinh nữ sinh ra sẽ là Đấng Thánh và được gọi là Con Thiên Chúa. Và này, Isave chị họ trinh nữ cũng đã thụ thai con trai trong lúc tuổi già và nay đã mang thai được sáu tháng, người mà thiên hạ gọi là son sẻ; vì không có việc gì mà Chúa không làm được".

Maria liền thưa: "Này tôi là tôi tớ Chúa, tôi xin vâng như lời Thiên thần truyền". Và thiên thần cáo biệt trinh nữ.

Chia sẻ Lời Chúa

Vinh Danh Thiên Chúa

2Sm 7, 1-5. 8b-12. 14a-16

"Hãy đi nói với tôi tớ của Ta là Đa-vít: ĐỨC CHÚA phán thế này: Người mà xây nhà cho Ta ở sao? Chính Ta đã cất nhắc người, từ một kẻ lừa chiêm ngoài đồng cỏ, lên làm người lãnh đạo dân Ta là Ít-ra-en.

Vua Đa-vít muốn xây một đền thờ để tôn vinh Danh Chúa, đây là điều chính đáng với tấm lòng của vua. Nhưng để tôn vinh Danh Thiên Chúa đích thực, thì chính vua Đa-vít phải để

cho Chúa thực hiện cho vua, để chính Thiên Chúa xây nhà cho vua, ngôi nhà Chúa làm mới thực sinh tôn vinh Danh Thiên Chúa.

Thường thì chúng ta muốn lấy công việc mình để tôn vinh Danh Chúa, đây cũng là điều chính đáng, nhưng điều quan trọng hơn, hãy lắng nghe và hãy xin vâng như Mẹ Maria, để Chúa thực hiện những gì Chúa muốn trên cuộc đời mình. Những việc Chúa làm cho chúng ta, không phải những việc chúng ta muốn làm, chính việc của Chúa mà chúng ta biết lắng nghe và xin vâng, sẽ làm tôn vinh Danh Thiên Chúa thật.

Rm 16, 25-27

Chỉ mình Thiên Chúa là Đấng khôn ngoan thượng trí. Kính dâng Người mọi vinh quang đến muôn thuở muôn đời, nhờ Đức Giê-su Ki-tô. A-men.

Chỉ mình Chúa mới tỏ lộ hết vinh quang cao cả của Người. Chính vì thế, chúng ta hãy lắng nghe, và làm theo Lời Chúa. Chính khi làm theo Lời Chúa, chúng ta làm theo kế hoạch khôn ngoan diệu kỳ của Chúa, và như thế, vinh quang Chúa sẽ được tỏ lộ nơi chính con người yếu đuối mỏng dòn của chúng ta.

Lc 1, 26-38

Sứ thần vào nhà trinh nữ và nói: "Mừng vui lên, hỡi Đấng đầy ân sủng, Đức Chúa ở cùng bà." Nghe lời ấy, bà rất bối rối, và tự hỏi lời chào như vậy có nghĩa gì.

Đức Mẹ rất bối rối và không hiểu lời chào của sứ thần (có nghĩa gì!). Thánh ý Thiên Chúa thì vượt xa tầm hiểu biết của con người. Vinh quang Thiên Chúa con người cũng không sao hiểu thấu nổi, nếu Chúa không có cách tỏ lộ cho con người hiểu.

Sứ thần liền nói: "Này đây bà sẽ thụ thai..."

Bà Ma-ri-a thưa với sứ thần: "Việc ấy sẽ xảy ra cách nào, vì tôi không biết đến việc vợ chồng!"

Vinh quang Thiên Chúa, hay việc làm của Thiên Chúa thì con người không thể hiểu. Việc của Chúa là cái không thể đối với hiểu biết của con người.

Sứ thần đáp: "Thánh Thần sẽ ngự xuống trên bà..."

Bấy giờ bà Ma-ri-a nói: "Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa, xin Chúa cứ làm cho tôi như lời sứ thần nói." Rồi sứ thần từ biệt ra đi.

Sự khôn ngoan đích thực của Mẹ Maria, chính là biết xin vâng. Xin vâng để Chúa thực hiện điều cao cả Chúa muốn nơi Mẹ. Chính vì Mẹ đã để cho Chúa làm, mà nhân loại khi nhìn lên Mẹ Maria, chúng ta nhận ra vinh quang diệu kỳ của Thiên Chúa, chính là làm cho Mẹ trở nên Mẹ Thiên Chúa, thật lạ lùng cao cả!

ĐẠI LỄ MỪNG CHÚA GIÁNG SINH (Lc 2, 1-14)

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Luca

Ngày ấy, có lệnh của hoàng đế Cêsarê Augustô ban ra, truyền cho khắp nơi phải làm sổ kiểm tra. Đây là cuộc kiểm tra đầu tiên, thực hiện thời Quirinô làm thủ hiến xứ Syria. Mọi người đều lên đường trở về quê quán mình. Giuse cũng rời thị trấn Nadarét, trong xứ Galilêa, trở về quê quán của Đavít, gọi là Bêlem, vì Giuse thuộc hoàng gia và là tôn thất dòng Đavít, để khai kiểm tra cùng với Maria, bạn người, đang có thai.

Sự việc xảy ra trong lúc ông bà đang ở đó, là Maria đã tới ngày mãn nguyệt khai hoa, và bà đã hạ sinh con trai đầu lòng. Bà bọc con trẻ trong khăn vải và đặt nằm trong máng cỏ, vì hai ông bà không tìm được chỗ trong hàng quán.

Bấy giờ trong miền đó có những mục tử đang ở ngoài đồng và thức đêm để canh giữ đoàn vật mình. Bỗng có thiên thần Chúa hiện ra đứng gần bên họ, và ánh quang của Thiên Chúa bao toả chung quanh họ, khiến họ hết sức kinh sợ. Nhưng thiên thần Chúa đã bảo họ rằng: "Các người đừng sợ, đây ta mang

đến cho các người một tin mừng đặc biệt, đó cũng là tin mừng cho cả toàn dân: Hôm nay Chúa Kitô, Đấng Cứu Thế, đã giáng sinh cho các người trong thành của Đavít. Và đây là dấu hiệu để các người nhận biết Người: Các người sẽ thấy một hài nhi mới sinh, bọc trong khăn vải và đặt nằm trong máng cỏ".

Và bỗng chốc, cùng với các thiên thần, có một số đông thuộc đạo binh thiên quốc đồng thanh hát khen Chúa rằng: "Vinh danh Thiên Chúa trên các tầng trời, và bình an dưới thế cho người thiện tâm".

Chia sẻ Lời Chúa

Thấy một ánh sáng

Is 9, 1-6

Dân đang lặn bước giữa tối tăm, đã thấy một ánh sáng huy hoàng; đám người sống trong vùng bóng tối, nay được ánh sáng bừng lên chiếu rọi.

Đêm Noel, chính là Đêm Ánh Sáng. Ánh Sáng ấy chính là Đức Giêsu, con của Mẹ Maria, Đấng mà các ngôn sứ đã loan báo trong Kinh Thánh.

Chỉ khi Đức Giêsu xuất hiện, nhân loại mới nhận ra mình đang trong tăm tối, tăm tối sự chết và tội lỗi. Chỉ khi hướng nhìn lên Chúa Giêsu, chúng ta mới nhận ra tội lỗi và sự chết của chính mình.

Tt 2, 11-14

Sở dĩ như vậy, là vì chúng ta trông chờ ngày hồng phúc vẫn hằng mong đợi, ngày Đức Kitô Giêsu là Thiên Chúa vĩ đại và là Đấng cứu độ chúng ta, xuất hiện vinh quang.

Ánh sáng của chúng ta, chính là tin tưởng và sẵn sàng chờ đợi những gì Thiên Chúa đã hứa trong Kinh Thánh, chờ đợi những lời Đức Giêsu dạy chúng ta, và tin tưởng ánh sáng ấy sẽ mỗi ngày mỗi tỏ rạng trong cuộc đời chúng ta.

Vấn đề là, chúng ta hãy cố gắng thi hành Lời Chúa dạy, với một niềm tin và lòng kiên trì tín thác, ánh sáng của Chúa sẽ

từng ngày tỏ lộ cho chúng ta thấy mình, thấy tội lỗi, thấy cái chết và thấy sự sống vĩnh hằng của Thiên Chúa.

Lc 2, 1-14

Thời ấy, hoàng đế Au-gút-tô ra chiếu chỉ, truyền kiểm tra dân số trong khắp cả thiên hạ. Đây là cuộc kiểm tra đầu tiên, được thực hiện thời ông Qui-ri-ni-ô làm tổng trấn xứ Xy-ri. Ai nấy đều phải về nguyên quán mà khai tên tuổi. Bởi thế, ông Giu-se từ thành Na-da-rét, miền Ga-li-lê lên thành vua Đa-vít tức là Bê-lem, miền Giu-đê, vì ông thuộc gia đình dòng tộc vua Đa-vít.

Cuộc kiểm tra dân số của hoàng đế Rô-ma cho thấy một việc làm đen tối tội lỗi của con người, vì hoàng đế muốn kiểm tra dân số để thu thuế... Nhưng cũng chính trong cái đen tối tội lỗi của con người, Đức Giêsu, ánh sáng của Chúa xuất hiện. Điều này chứng tỏ ánh sáng của Chúa chính là ánh sáng của tình yêu. Thiên Chúa yêu con người ngay khi con người đang phạm tội... Đó là Tình Yêu, Tình Yêu cứu con người khỏi tội lỗi!

"Vinh danh Thiên Chúa trên trời,

bình an dưới thế cho loài người Chúa thương"

Thiên Chúa yêu con người nên đã tỏ lộ ánh sáng vinh quang. Ánh sáng ấy chính là Đức Giêsu, vinh quang của Thiên Chúa đang ở giữa loài người.

Chỉ những ai biết lắng nghe Lời Chúa qua các ngôn sứ (các ngôn sứ đều bị giết), biết lắng nghe Kinh Thánh với tâm hồn vâng phục..., chúng ta mới có thể nhận ra Hài Nhi Giêsu nơi hang đá Bê-lem, chính nơi cơ hàn và không ai đếm xỉa tới, lại chính là nơi Thiên Chúa tỏ lộ vinh quang, và ánh sáng bất diệt của Người.

Chiêm ngắm hang đá Bê-lem cơ hàn, để tìm ra ánh sáng thật của Thiên Chúa cao sang!

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Hoàn Thiện Như Cha Trên Trời

BBT (Chuyên ngữ từ BeginningToPray.blogspot.com)

**Anh em hãy nên hoàn thiện,
như Cha anh em trên trời là Đấng hoàn thiện**

Nếu chúng ta được kêu gọi nên hoàn thiện như Cha trên trời là Đấng hoàn thiện, chúng ta phải tìm kiếm sự hoàn thiện vượt qua khả năng tự nhiên, vượt xa ngoài biên độ hạn hẹp của khả năng tưởng tượng, vượt quá bất kỳ thứ gì mà cách lý luận hạn chế của mình có thể tính toán. Đây là lý do mà những người muốn tuân phục Đức Kitô, những người muốn hoàn thiện như Cha trên trời, trước tiên phải tới gần Thiên Chúa bằng chính động thái của **những người ăn xin**.

Trước mầu nhiệm Tình Yêu Thiên Chúa (tức là Lòng Thương Xót của Chúa), **chúng ta thực sự là những kẻ ăn mày không biết mình cần gì và không biết cách cầu xin**. Lòng nhân hậu không thể được nắm bắt bằng sự tài giỏi của chúng ta hoặc được bắt chước bằng kỹ xảo của mình. Một linh hồn cân nhắc bằng tinh thần tự mãn sẽ thiếu sự tự do mà tặng

phẩm này đòi hỏi. Ở đây chúng ta gặp một mẫu nhiệm vĩ đại. Tính ưu việt của ân sủng trong đời sống Kitô giáo là chủ yếu đối với sự hoàn thiện Kitô giáo.

Nếu chúng ta là những kẻ ăn mày, theo ý nghĩa nào đó, cầu xin những gì mình không có và thậm chí không thể hiểu, Lời của Đức Kitô thúc đẩy chúng ta không chỉ là những kẻ ăn mày khi theo đuổi tặng phẩm này – vì mệnh lệnh mẫu nhiệm của Ngài mặc khải một mệnh lệnh luân lý, một mối quan hệ. Chúng ta không được yêu cầu trở nên hoàn thiện như một vị thần linh nào đó hoàn hảo nhưng không thể lĩnh hội. Nếu chúng ta được yêu cầu làm vậy, mệnh lệnh của Đức Kitô sẽ hoàn toàn bất khả dĩ.

Và lại, chúng ta được yêu cầu hoàn thiện như Cha trên trời, Đấng yêu thương chúng ta quá nhiều đến nỗi đã trao ban chính Con Một của Ngài. Chính nhờ tặng phẩm là Chúa Giêsu mà chúng ta mới nhận biết Chúa Cha và sự toàn thiện của Ngài. Chính nhờ Chúa Giêsu bị treo trên Thập giá mà sự hoàn thiện của Chúa Cha mới xuyên qua trái tim chúng ta và thay đổi con người chúng ta. Niềm tin vào Đức Kitô khiến chúng ta trở nên con cái của Thiên Chúa. Chúng ta không còn là nô lệ mà là những người con, vậy sự hoàn thiện như Cha trên trời là khả thi.

Sự khác nhau giữa người Cha và người Chủ, người con và nô lệ, là cách mỗi người chúng ta quan tâm lẫn nhau. Điều này nói tới tính ưu việt của việc suy niệm trong đời sống Kitô giáo. Mặc dù đức tin buộc chúng ta làm những việc tốt lành để tôn kính và làm vinh danh Thiên Chúa, sự hoàn thiện Kitô giáo không có những quy luật làm việc tốt lành. Thay vì thế, chúng ta được tạo nên hoàn hảo nhờ sự vâng lời của đức tin, một đức tin tham dự với Thiên Chúa qua tình yêu. Trong lời cầu nguyện âm thầm, lời cầu nguyện mà tâm trí hướng về Chúa, chúng ta để cho Chúa Cha thấy chúng ta qua tình yêu, tận hưởng sự hiện diện chú tâm của chúng ta với tư cách những người con của Ngài.

Khi chúng ta để cho Ngài thấy chúng ta qua tình yêu, những ước muốn tốt đẹp nhất được sinh ra trong tâm hồn chúng

ta. Những điều không thể mà chúng ta chưa hề biết sẽ bất ngờ hiện hữu trong những dịp cụ thể trong những trường hợp thuộc đời sống thật của chúng ta. Tâm hồn vui vẻ phát hiện ra rằng khả năng thêm vào niềm vui của Chúa Cha theo cách mới luôn luôn chỉ là một quyết định xa. Đó là vì ánh mắt của Chúa Cha không thụ động – ánh mắt ấy khôn dò, luôn khả dĩ biến không thành có.

Khi Chúa Cha thấy chúng ta qua tình yêu, sự đại lượng quá mạnh của trái tim Ngài đổ đầy vào chúng ta: Ngài phong phú hóa chúng ta bằng mỗi tặng phẩm và mỗi phước lành để sự hoàn thiện của Ngài khả dĩ được mặc khải bằng cách chúng ta sống trong mọi trường hợp, để chúng ta có thể trở nên hình ảnh sống động của Đức Kitô, hình ảnh của Thiên Chúa. Với lời cầu nguyện như vậy, ánh mắt của chúng ta, tham dự nhờ ân sủng trong tình yêu sáng tạo vĩnh hằng luôn biến thành hành động, nên giống như Ngài: Chúng ta trao đổi ánh mắt với Thiên Chúa để hoàn thiện như Cha trên trời (x. Mt 5, 48).

LÝ DO TỪ HÔN

Nhân dịp nhạc sĩ Từ Công Phụng đến Sydney trình diễn chương trình ca nhạc "50 năm Tình ca – một lần nhìn lại". Có người đã hỏi: "Hình như nhạc sĩ Từ Công Phụng đã từ chối không chịu kết thông gia với cố nhạc sĩ Trần Thiện Thanh thì phải?".

Nhạc sĩ họ Từ cho biết lý do là vì con trai của ông tên Từ Công Nghĩa, còn con gái của cố nhạc sĩ Trần Thiện Thanh tên là Trần Thị Trang. Ông nói là phải từ hôn vì khi đăng báo chúc mừng mà viết "Chúc mừng hai họ TỪ – TRẦN và chúc hai cháu NGHĨA – TRANG trăm năm hạnh phúc" thì coi bộ không ổn!

Mọi người vỗ tay rầm trời và cười nghiêng ngả...

BÀI HỌC TỪ CUỘC SỐNG

Sứ Điệp Của Bé Gái Khuyết Tật 3 Tuổi

Bà Anne-Dauphine Julliand là ký giả kiêm văn sĩ và là bà mẹ Công Giáo người Pháp năm nay 38 tuổi (1973). Bà sinh ra và sống tại Paris, thủ đô nước Pháp. Bà nổi tiếng với tác phẩm “Deux Petits Pas Sur Le Sable Mouillé” (Hai Bước Chân Nhỏ Trên Cát Ướt) phát hành ngày 10-3-2011, vồn vẹn hai năm sau khi bé gái Thaiis 3 tuổi rưỡi qua đời. Tác phẩm là một bản tình ca về Tình yêu và Cuộc sống, yêu con và yêu THIÊN CHÚA.

Ông bà Loic và Anne-Dauphine Julliand cho ra chào đời bốn đứa con, 2 trai 2 gái: Gaspard, Thaiis, Azyli và Arthur. Đứa con gái lớn tên Thaiis bị mắc chứng di truyền “leucodystrophie - loạn dưỡng bạch cầu” và được chẩn bệnh vào năm lên hai tuổi. Các bác sĩ cho biết bé chỉ sống sót trong vòng vài tháng. Khi nhận hung tin, bà Anne-Dauphine thì thắm vào tai con gái lời hứa:

– Con sẽ có một cuộc đời đẹp! Cuộc đời không giống các trẻ khác nhưng là cuộc đời mà con có thể hạnh diện!

Và đúng như lời hứa. Bé Thaiis sống thêm gần hai năm và là hai năm tràn đầy yêu thương. Đúng là một câu chuyện tình yêu. Xin nhường lời cho bà Anne-Dauphine Julliand, người mẹ Công Giáo trẻ thật can đảm, tràn đầy hy vọng và đặt trọn niềm tin nơi THIÊN CHÚA.

Sở dĩ tôi tìm được sinh lực để vượt qua mọi gian nan thử thách chính là nhờ rất nhiều nguồn trợ lực: Đức Tin Công Giáo, tình yêu của hiền phụ, sự nâng đỡ của bạn bè thân quyến và các bác sĩ cùng các y tá. Nhưng trước tiên chính là: Tình yêu đến từ bé gái Thaiis của chúng tôi. Không gì dịu ngọt đối với người mẹ cho bằng được chiêm ngắm đứa con của mình!

Bé Thaiis không bao giờ khóc thêm một giọt nước mắt thừa - các y tá đồng thanh làm chứng như thế - mặc dầu bé

trải qua những giờ phút kinh hoàng vì bị bệnh tật hành hạ. Bé luôn luôn tỏ ra an bình thanh thản và cũng nồng hậu tiếp đón nữa. Bé vừa bị mù vừa bị điếc, vậy mà bé luôn hướng về phía người bước vào phòng bé, đến nỗi đã có rất nhiều người đến phòng thăm bé, chỉ vì để nhận được niềm an ủi khích lệ. Cuộc đời bé Thaiis không hề bị giảm thiểu vì căn bệnh. Là bậc cha mẹ, chúng tôi làm đủ mọi cách hầu cuộc đời bé được hạnh phúc. Đúng như lời giáo sư Jean Bernard nói:

– Chúng ta phải thêm ngày tháng vào cuộc đời, nhiều bao nhiêu có thể.

Bên cạnh bé Thaiis chúng tôi chứng kiến không biết bao nhiêu điều kỳ diệu. Chẳng hạn tiếng cười dòn tan của bé. Một thời gian ngắn trước khi chết, với sức hài hước hiếm có, với thân xác nằm bất động trên giường, vậy mà bé vẫn còn đủ sức dùng cái đầu nhúc nhích nghiêng qua nghiêng lại để chơi trò cút bắt với tôi là mẹ bé. Tình yêu mê mẩn của bé còn biểu lộ khi bé ngưng ngay không kêu la vì đau đớn, khi tôi ghé sát vào tai bé và thổ lộ:

– Con à, nếu con muốn, con có thể xin Đức Chúa GIÊSU đến đón con về Trời.

Cuộc sống ngắn ngủi nhưng đau đớn tràn bờ của bé Thaiis đã dạy chúng tôi rằng ý nghĩa đích thật của cuộc sống nằm trong hai chữ Tình Yêu. Chính Tình Yêu trả lời cho tất cả các câu hỏi Tại Sao? Sau khi tác phẩm của tôi phát hành, tôi nhận được rất nhiều chứng từ trong đó - gần đây nhất và ngạc nhiên nhất - một thiếu nữ viết cho tôi:

– Đọc xong cuốn sách của bà giờ đây con biết rằng con sẽ có con cái!

Điều này chứng tỏ rằng không phải nỗi sợ hãi chiến thắng mà là Tình Yêu!

Chắc chắn và rõ ràng như thế. Bởi vì, hiền phu tôi và tôi, sau khi trải qua bao kinh hoàng và lo lắng, chúng tôi chỉ có một nỗi khao khát và niềm ước nguyện duy nhất là tìm kiếm hạnh phúc. Giờ đây, không còn gì cũng không còn ai có thể làm cho chúng tôi sợ hãi được nữa! Chúng tôi không bao giờ đặt cuộc sống giữa hai ngoặc kép, bởi vì cuộc đời chúng tôi không dừng

lại nơi thử thách. Chính bé gái Thaiis cũng muốn rằng chúng tôi phải hạnh phúc và phải tận hưởng cuộc sống.

Bí quyết của chúng tôi là sống từng ngày một. Ngày nào có đủ mối lo cho ngày ấy. Đôi khi chúng tôi chỉ sống từng giờ, xét vì đôi lúc chúng tôi quá mệt mỏi và quá thiếu ngủ. Chúng tôi không nhắc lại chuyện hôm qua cũng không tưởng tượng trước chuyện ngày mai.

Tôi học bài học: không bao giờ từ chối bất cứ sự trợ giúp nào đến từ bạn bè và những người sống chung quanh. Như thế, tôi sẽ không khép kín trong nỗi khổ của mình và cùng lúc tôi cho người khác được niềm vui vì có cơ hội giúp đỡ tôi. Một mình, tôi không làm được gì. Nhưng nhờ sự trợ giúp của nhiều người, cuộc sống mới có thể tiếp tục. Chẳng hạn, hiền phu tôi và tôi vẫn có thể nghỉ ngơi khi cần.

Nhưng trước hết và trên hết, sự trợ giúp đến từ THIÊN CHÚA. Tôi luôn luôn cảm nhận sự hiện diện của THIÊN CHÚA trong cuộc đời. Xuất thân từ một gia đình Công Giáo đông con và sống đạo chân thành, chúng tôi luôn luôn tham dự Thánh Lễ Chúa Nhật và các ngày Lễ Trọng. Chính THIÊN CHÚA làm cho chúng tôi hiểu cuộc đời thật đẹp, thật đáng sống và phải tận hưởng trọn vẹn mặc dầu luôn có thử thách và rất nhiều khó khăn.

“Muôn lạy Chúa, Lời Ngài bền vững đến ngàn đời, trên cõi trời cao. Lòng thành tín Chúa trải bao thế hệ, Ngài củng cố địa cầu, địa cầu tồn tại mãi. Theo quyết định Chúa, mọi loài tồn tại mãi đến nay, vì muôn sự đều phục vụ Chúa. Nếu luật Ngài chẳng làm con vui thỏa, gặp cơn khổ nhục, con đã tiêu vong. Con nguyện chẳng hề quên huấn lệnh Ngài, vì nhờ đó, Ngài đã cho con được sống. Con thuộc về Chúa, xin Ngài cứu độ, bởi con tìm kiếm huấn lệnh Ngài” (Tv 119, 89-94).

BBT chuyên ngữ

(“OMBRES & lumière”, Revue Chrétienne Des Personnes Malades Et Handicapées, De Leurs Familles Et Amis, N 182, Juillet-Aout 2011, trang 16-18).

Những Lời Khôn Ngoan

**TRÍCH TRONG NHẬT KÝ "LÒNG THƯƠNG XÓT CHÚA NƠI LINH HỒN TÔI"
Của Thánh Nữ Maria Faustina Kowalska**

1 Tôi đã được thấy Thiên thần Bản mệnh và Ngài ra lệnh cho tôi đi theo. Tôi đang ở trong một nơi mù mịt, đầy những lửa cháy, trong đó có rất nhiều linh hồn đang quằn quại. Các Ngài cầu nguyện sốt sắng, nhưng lại không lãnh nhận được gì; chỉ chúng ta mới có thể giúp đỡ họ được. Những ngọn lửa đang thiêu đốt các vị ấy không chạm vào tôi chút nào. Tôi hỏi các linh hồn ấy đau khổ nào làm các ngài cay cực nhất. Họ đồng thanh đáp, cực hình kinh khiếp nhất của họ chính là nỗi khao khát Thiên Chúa. Tôi cũng thấy Đức Mẹ xuống thăm các linh hồn trong luyện ngục. Các linh hồn xưng tụng Mẹ là "Sao Biển". Mẹ mang theo sự dịu mát cho các linh hồn. Tôi muốn nói chuyện với các linh hồn thêm một chút nữa, nhưng thiên thần bản mệnh đã vẫy tôi về. Chúng tôi ra khỏi ngục tù đau đớn ấy. Tôi nghe một tiếng nói trong lòng: Lòng nhân lành của Cha không muốn điều ấy, nhưng phép công bình đòi phải như vậy. Kể từ đó, tôi kết hợp mật thiết hơn với các linh hồn đau khổ ấy (NK20).

2 Cha không đòi hỏi con phải thực hành khổ chế, nhưng là phải vâng lời. Bằng sự vâng lời con dâng lên một vinh quang lớn lao cho Cha và lập công phúc cho chính con. (NK 28)

3 Một lần kia, tôi nhìn thấy một dây tó của Chúa gặp nguy cơ sắp phạm tội trọng. Tôi liền kêu nài Chúa đoái thương đổ xuống trên tôi mọi khổ hình hỏa ngục và tất cả những đau khổ Người muốn để vị linh mục này được giải thoát và được cất khỏi dịp tội. Chúa Giêsu đã nhậm lời, và ngay lúc ấy,

tôi cảm nhận có một mao gai trên đầu. Những chiếc gai độc dữ đâm phập vào đầu tôi đến tận óc não. Cơ đau kéo dài suốt ba tiếng đồng hồ; người đầy tớ của Chúa được cứu thoát khỏi tội, và linh hồn ngài được mạnh mẽ nhờ một hồng ân đặc biệt của Chúa (NK 41).

4 Cha ước mong các linh mục hãy rao giảng về Lòng Thương Xót khôn lường của Cha cho các tội nhân. Đừng để họ sợ hãi không dám đến gần bên Cha. Những ngọn lửa thương xót đang bùng cháy trong Cha kêu gào đòi được phụng phát. Cha muốn trào đổ cho các linh hồn này. Chúa Giêsu than thở với tôi: Sự hoài nghi của một linh hồn ưu tuyển còn làm Cha đau đớn hơn nữa; mặc dù Cha dành cho họ một tình yêu vô hạn, nhưng họ vẫn không tin thác vào Cha. Thậm chí cái chết của Cha mà vẫn không đủ với họ. Khốn cho linh hồn nào lạm dụng những ân sủng này (NK 50)

5 Khi đọc gần xong kinh cầu Các Thánh, tôi nhìn thấy một vầng sáng chói chang, giữa vầng sáng là Thiên Chúa Cha. Ở khoảng giữa vầng sáng và địa cầu, tôi thấy Chúa Giêsu đang chịu đóng đinh trên thập giá trong tư thế khiến Chúa Cha khi muốn nhìn xuống địa cầu phải nhìn qua các thương tích của Chúa Giêsu. Và tôi hiểu rằng chính nhờ Chúa Giêsu mà Chúa Cha đã chúc lành cho trần gian. (NK 60)

6 Nếu Thiên Chúa gửi đau khổ lớn lao cho một linh hồn, thì Người sẽ nâng đỡ bằng một ân sủng còn lớn lao hơn, mặc dù chúng ta không nhận ra điều ấy. (NK 78)

7 Con hãy viết điều này: Trước khi đến trong tư cách Thẩm phán chí công, Cha sẽ đến trong tư cách Vua Tình Thương. Trước ngày phán xét, một dấu chỉ trên trời sẽ được ban cho mọi người: Tất cả ánh sáng trên trời sẽ bị tắt đi, và bóng tối kinh khủng sẽ bao trùm toàn thể địa cầu. Bấy giờ, người ta sẽ nhìn thấy hình thánh giá trên bầu trời, và từ các thương tích mở ra trên tay và chân Đấng Cứu Thế chịu đóng đinh sẽ có

những luồng sáng chói chang chiếu tỏa địa cầu trong một thời gian. Điều này sẽ xảy ra trước ngày sau hết. (NK 83)

8 Nếu Cha gọi các thụ tạo ra hiện hữu, đó là vì vực thăm nhân lành của Cha. (NK 85)

9 Những sai lỗi của chiếc lưới thật kinh hồn. Linh hồn sẽ không đạt đến sự thánh thiện nếu không canh phòng *chiếc lưới của mình*. (NK 92)

10 Khi lỗi phạm lời khấn, chúng ta phạm một tội vừa vi phạm giới luật, vừa vi phạm sự thánh.

- Một tu sĩ không muốn trở nên trọn lành là thiếu sót bốn phận chính yếu trong bậc sống của mình.
- Khi vi phạm lời khấn là chúng ta đã sai lỗi và làm tổn hại nhân đức.
- Nhân đức tuân phục là điều thiết yếu đối với tu sĩ, đến độ giả như họ làm những việc lành nhưng nghịch với đức tuân phục thì những công việc này cũng là điều dữ và không có công trạng. (NK 93)

Chúa muốn thử luyện linh hồn như một thứ vàng tinh ròng. Thiên Chúa thường chuẩn bị linh hồn như thế cho các chương trình và công cuộc lớn lao của Người trong tương lai. (NK 97)

Thiên Chúa không bao giờ thử thách chúng ta quá sức chịu đựng. (NK 106)

11 Ít điều về việc xưng tội và các cha giải tội. Có ba điều cản trở khiến linh hồn không thể kín múc được lợi ích từ việc xưng tội.

Thứ nhất: Cha giải tội thiếu hiểu biết những đường lối ngoại thường và tỏ ra ngỡ ngàng khi một linh hồn cho ngài biết những mâu nhiệm trọng đại Chúa đang thực hiện nơi họ.

Thứ hai: Cha giải tội tỏ ra bất nhẫn và không cho linh hồn được giải bày một cách thẳng thắn. Vì thế, linh hồn đành câm nín, không trình bày điều gì cả mà đứng ra phải trình bày, và do đó không thu lượm được ích lợi.

Thứ ba: Cha giải tội nhiều khi coi thường những yếu tố nhỏ mọn. Trong đời sống thiêng liêng, không có gì nhỏ mọn cả. Đôi khi, các ngài cũng có bốn phận phải dùng đến thử thách để luyện lọc và để biết chắc ngài đang làm việc với rơm, với sắt, hay với vàng ròng. Ba loại linh hồn trên đây đều cần những hình thức huấn luyện riêng biệt. Cha giải tội phải có một phán đoán lành mạnh về mỗi linh hồn, đây là điều tuyệt đối cần thiết, để biết họ có thể chịu đựng đến đâu trong từng thời gian, từng hoàn cảnh, hay từng trạng huống đặc biệt (NK 112)

12 Tôi muốn đề cập ba điều với linh hồn quyết tâm cố gắng nên trọn lành và thu lượm kết quả từ việc xưng tội.

Điều thứ nhất: hết sức thành thực và cởi mở. Một linh hồn thiếu thành thực và che đậy sẽ liệu gặp những nguy hiểm trong đời sống thiêng liêng.

Điều thứ hai: khiêm nhượng. Một linh hồn không hưởng được lợi ích tương xứng từ bí tích giải tội nếu không khiêm nhượng. Tính kiêu ngạo cầm giữ linh hồn trong cảnh tối tăm.

Điều thứ ba: vâng phục. Linh hồn bất tuân liệu gặp những nguy cơ lớn lao; họ không tiến bộ trên đường trọn lành, mà cũng chẳng thành công trong đời sống thiêng liêng. (MK 113)

13 Chúng ta ý tứ đừng gia thêm đau khổ cho người khác, bởi vì như thế là mất lòng Chúa. (NK 117)

Lời nói dối khi yêu

*María Túc Lynch
Giáo Hạt Gia Định*

LTS. Ngay từ nhỏ ai cũng được dạy là phải chân thật, nghĩa là không được dối trá. Theo nghĩa bình thường, "nói dối" là điều xấu, không thể chấp nhận. Người đời còn không thể chấp nhận huống chi Thiên Chúa. Tuy nhiên, nếu nói dối mà không thiệt hại ai, thậm chí còn có lợi cho họ, thì chúng ta được phép nói dối. Thật vậy, có những lời nói dối thực sự "dễ thương", chẳng hạn như "lời nói dối" của chị Túc Lynch dưới đây. Mời bạn tìm hiểu chị nói dối điều gì mà lại... dễ thương?

Ai khi yêu cũng đều nói dối, con dám khẳng định điều đó. Nói dối nhiều hay ít là tùy thuộc vào tính chất của tình yêu. Khi yêu nhiều, người ta luôn muốn gần gũi với người mình yêu bằng mọi cách. Ngày trước con rất hay chọc phá những người đang yêu: "*Làm gì mà ngày nào cũng có chuyện để nói, gặp hoài không thấy chán hay sao?*". Thêm nhiều câu hỏi mà tới khi con được yêu thì con mới thấy mình thật ngớ ngẩn.

Người xưa nói chẳng sai chút nào: "*Cái gì lén lút thì rất vui và thú vị*". Cảm giác hồi hộp, cảm giác trốn tránh, cảm giác lấp lửng nói tránh khi muốn đi tới người mình yêu. Gặp nhau thì lại sợ người quen bắt gặp, chưa kể cứ tiếc là thời gian gặp nhau sao mà ngắn quá. Chưa nói được bao nhiêu mà lại phải về trong tiếc nuối. Đó là con nói việc yêu thương đơn giản, giữa con người với nhau, để thỏa mãn được những cảm giác yêu nhau mà không thể thiếu vắng nhau từng giây từng phút. Mấy ai biết rằng mình phiêu lưu, bạo gan làm nhiều trò vì một người, mà có thể người đó sau này không là bạn đời của mình. Có khi người đó còn phản bội mình, làm mình đau khổ. Con đã

từng nói dối với ba má con nhiều lần khi con đang yêu. Con cũng lắm trò, nhiều chiêu.

Giờ đây con đã cảm nhận được một loại tình yêu tuyệt vời hơn, bền vững hơn, và nhất là Người Yêu này của con đã bao lần nâng đỡ con. Người Yêu của con không bao giờ giận hờn con, và luôn chiều chuộng con. Do đó con càng muốn mình phải tích cực hơn, và tìm mọi phương cách để được gần gũi Người Yêu của mình nhiều hơn.

Ngày trước, khi con còn chấp chững đến với Chúa, con đã được nghe những chứng nhân kể lại những hình thức trốn nhà để đi lễ. Đơn cử đó là cô trưởng nhóm Kinh Thánh Cầu Nguyện nơi giáo xứ mà con sinh hoạt. Cô kể rằng chồng cô rất khó khăn trong việc để cho cô giữ đạo. Ngày ngày cô phải ăn mặc xuềnh xoàng, cô không dám tỏ vẻ gì để được dự Tiệc Thánh của Chúa. Nhưng cho dù khó khăn thế nào, cô ấy cũng vẫn tìm mọi cách để được gần gũi Chúa và yêu mến Chúa nhiều hơn. Và giờ đây, theo như lời cô chia sẻ thì cô đang rất hạnh phúc và xác định rằng cô đã quyết định đúng khi đi theo Chúa, cho dù có gặp khó khăn đến đâu. Khi đó, con nghĩ thầm rằng đi lễ thôi mà, có gì ghê gớm lắm đâu. Mà đi lễ thì có gì quan trọng đâu mà phải vất vả thế. Chỉ cần mình có Chúa trong lòng và thường xuyên cầu nguyện thì Chúa cũng vui rồi.

Sau này, con biết thêm trường hợp của một chị nữa. Chị là người con được Chúa thương yêu nhưng chị lại bị áp lực gia đình, nên chị chưa được chính thức đến với Chúa. Mỗi khi để được ra khỏi nhà đi lễ, chị phải nói dối với mẹ chồng lúc thì chị đi học ở trường, khi thì đi học chữa bệnh,... Hiện giờ chị cũng vẫn chưa chính thức làm con cái Chúa, nhưng chị có tâm sự với con rằng chị đã thật sự thấy hạnh phúc khi được đến với Chúa qua Thánh Lễ. Mỗi khi con nghe thế thì thấy thắc mắc trong lòng lắm. Vì con cũng yêu Chúa, cũng thích Thánh Lễ, nhưng con nghĩ nếu phải khó khăn như thế thì con không chắc mình có can đảm để làm như vậy. Tạ ơn Chúa là ba má con tuy nhất quyết không cho con theo đạo nhưng con lại được phép đi nhà thờ bất cứ lúc nào con thấy cần, nên con chưa thấy khó khăn gì nhiều.

Thời gian gần đây, khi con cảm nhận được ơn Chúa, con ngày càng yêu thích Thánh Lễ hơn. Khi con biết rằng, con đang được đón nhận một tình yêu tuyệt vời của Chúa và sự quý trọng của Thánh Lễ, làm sao con có thể không hy sinh một chút để có được những giây phút vui vẻ trọn vẹn bên Người con yêu? Và thế là con lại có dịp **nói dối** với gia đình. Sáng sáng con mang một tâm trạng rất vui khi ra khỏi nhà, cái cảm giác như là tội phạm đang lén lút làm một việc gì đó mờ ám. Ba má con cứ gắng hỏi, nhưng con nói dối rằng con cần phải đi tập thể dục ở một nơi cách xa nhà gần 30 phút. Bản thân con thật sự cũng thuộc dạng gần béo phì, lại thêm đau khớp. Đối với người khác thì sẽ xem đây là một căn bệnh. Người ta sẽ tìm mọi cách chạy chữa để giữ sức khỏe tốt, cũng có người sẽ buồn. Nhưng đối với con, đây lại là một cơ hội tốt để đến với Chúa.

Hãy đến với Ta

Bình thường con ngủ dậy rất trễ, vậy mà bây giờ Chúa ban cho con luôn thức giấc vào lúc 4g30 sáng mỗi ngày. Con nghĩ nếu không có Chúa trợ lực, con không cách nào thức nổi và chạy đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ. Lại thêm một điều rất hay nữa là con được hấp thụ Lời Chúa qua những Linh Mục giảng cực kỳ hay và lôi cuốn. Nhờ vậy mà con có thể tham dự nhiều Thánh Lễ trong ngày mà vẫn còn thấy thiếu. Qua việc này con càng khẳng định một cách mạnh mẽ: “Không có Chúa thì mình không làm gì được cả” (x. Ga 15, 5).

Giờ đây khi ngồi viết cảm nghiệm này, con nhận ra rằng Chúa quá yêu thương con. Chúa luôn ban những điều tốt đẹp cho con. Lòng con thấy rất hạnh phúc, rất xúc động khi xác tín Chúa và Mẹ Maria luôn hiện diện trong từng việc làm và suy nghĩ của con. Mỗi sáng, khi bước ra khỏi nhà, con luôn tin rằng Chúa đang chữa lành con một cách tận tình nhất. Tạ ơn Chúa – Người Yêu tuyệt vời của con. Chỉ sau một thời gian ngắn **con**

nói đôi với ba má để hẹn hò với Chúa, Chúa đã chữa cho con giảm bớt bệnh đau mỗi khớp.

Con xin chia sẻ vấn đề này với mục đích là rất mong muốn quý vị nào còn chưa hiểu về giá trị cao quý của Thánh Lễ thì hãy sốt sắng tham dự Thánh Lễ một cách thường xuyên. Gần Chúa và nghe Lời Chúa nhiều, chúng ta sẽ càng sống tốt hơn. Gần gũi Chúa thường xuyên thì càng được Chúa bảo vệ và gìn giữ. Sau cùng, con cũng muốn nhờ lời giảng của một linh mục để chia sẻ với quý vị: *"Một khi chúng ta có lòng phó thác vào Thiên Chúa thì tất nhiên điều mà chúng ta đạt được là sự bình an và ơn chữa lành một cách trọn vẹn"*.

Con là một người trẻ, còn rất nhiều thiếu sót và cần học hỏi nhiều để sống đẹp lòng Chúa. Với bài viết này, con cũng xin quý vị cho con một lời cầu nguyện để con được ơn bền đỗ sống trong ơn nghĩa Chúa.

Chuyện To Chuyện Nhỏ

Trong một đất nước nhỏ có một thủ đô rất to.
Trong một thủ đô rất to có những con đường rất nhỏ.
Bên những con đường rất nhỏ có những biệt thự rất to.
Trong những ngôi biệt thự rất to có những cô vợ nhỏ.
Những cô vợ nhỏ là của các ông quan to.
Những ông quan to có những cái cặp rất nhỏ.
Trong những cái cặp rất nhỏ có những dự án rất to.
Trong những dự án rất to mà hiệu quả lại rất nhỏ.
Hiệu quả rất nhỏ nhưng thất thoát thì rất to.
Thất thoát rất to nhưng tội lại rất nhỏ!

TRUYỆN NGẮN

Nước mắt mùa Đông

Kha Đông Anh

Thi thoảng vẫn còn vài chiếc lá sót lại rơi lác lổng mặc dù trời đã vào Đông. Bầu trời nắng đục. Se lạnh. Man mác buồn. Có chút lãng mạn thi sĩ sẽ thấy chất thơ quanh đây cơ man mà kể. Hơi lạnh như ướp vụn vật cứng lại. Sương đọng thành giọt rơi xuống nghe rõ mồn một đủ làm rạn nứt sự yên tĩnh ban mai. Căn nhà lúc này trở nên hoang vu hơn. Thục Nhi dậy sớm để học bài. Trời chưa sáng rõ. Cố tập trung ôn bài mà chữ nghĩa cứ chạy nhảy lung tung.

Cả tháng nay mẹ đi suốt ngày, có khi mãi khuya mới về. Mẹ ăn diện khác thường, đã vậy lại chẳng mấy khi ăn cơm nhà. Mẹ thường đi với người đàn ông trạc tuổi mẹ. Cặp kính cận khiến ông tăng thêm vẻ nghiêm nghị, chững chạc. Có hỏi, mẹ chỉ trả lời vòng vo, rào trước, đón sau, có khi lại gắt gỏng. Vẻ dịu dàng ngày xưa đột nhiên biến mất. Chưa bao giờ mẹ la rầy nặng lời, thế mà... Trời ơi! Không lẽ lời đồn đại về mẹ lại là sự thật? Thục Nhi không dám tin.

Trời sáng dần. Có tiếng bước chân người. Thục Nhi biết là ai nhưng vẫn ngồi bất động. Vẻ trầm tư chưa rời khỏi Thục Nhi.

– Nè, đi học chứ cô nương. Học gì mà say sưa quá vậy? – Châu Ly liến thoắng.

Thục Nhi thản nhiên:

– Coi lại đề thi năm trước. Nhà người đợi ta một chút.

Châu Ly nôn nóng:

– Lẹ đi. Hôm nay thi môn cuối quan trọng đó. Lo quá! Văn ta dốt đặc cán mai, đâu như người văn chương đầy mình.

– Ai mà không lo. Có điều là lo cũng đến vậy. Ai nghi ngờ sẽ thất bại đó nha.

Châu Ly hơi nhún vai:

– Biết vậy mà lo vẫn cứ lo.

Thục Nhi trầm tính hơn Châu Ly. Như hai thái cực, thế mà hai người như hình với bóng, không lúc nào có người này lại thiếu người kia.

Sau khi ba mất vì một căn bệnh trầm kha, Thục Nhi theo mẹ đi xa. Con bé 10 tuổi đầu chưa hiểu nhiều. Hoàn cảnh đã tạo nên một Thục Nhi trầm lặng, thích dạo bước dưới hàng cây vào buổi chiều. Châu Ly vẫn gọi Thục Nhi là cô bé trầm tư. Kẽ hoạt động, người trầm mặc. Nhưng giữa đôi bạn lại có mỗi đồng cảm, một sức hút như nam châm. Thời gian là yếu tố quan trọng đối với tình bạn. Hiểu được nhau thì mới thương nhau hơn. Đúng như A. Manzonic nói: *"Một trong những hạnh phúc lớn nhất trên đời là tình nghĩa kim băng, và một trong những hạnh phúc của tình bạn là có người để gởi gắm một điều bí mật nào đó"*.

oOo

Thục Nhi vừa ăn cơm tối xong thì đồng hồ cũng vừa điểm 7 tiếng. Dọn dẹp xong, lên nhà trên, Thục Nhi đã thấy Châu Ly ngồi đó từ lúc nào rồi. Thục Nhi lẳng lặng chuẩn bị. Không cần nói với nhau khi tình bạn đến độ "chín muồi". Dĩ nhiên khó có thể tìm được một tình bạn tri âm như vậy.

Trên đường, các quán mở vang những ca khúc Noel êm dịu, sâu lắng. Phố xá nhộn nhịp khác thường. Hai cô bé vào khuôn viên giáo đường rực sáng những ánh điện tỏa ra từ những lồng đèn ngôi sao. Người như nê trong những trang phục lộng lẫy, sang trọng. Đêm Giáng Sinh được mệnh danh là đêm an bình và hạnh phúc. Người người phấn khởi mặc vẻ thánh thiện. Giáo xứ nhỏ, nhưng năm nào cũng vậy, hoạt cảnh Giáng Sinh được diễn ra trong tiếng nhạc du dương, réo rắt, thánh thót. Hang đá lấp lánh ánh điện rực rỡ sắc màu. Một hài nhi mũm mĩm nằm nhìn lên cha mẹ. Một gia đình hạnh phúc quá!

Tuy là mùa Đông nhưng thời tiết miền Nam không lạnh giá, chỉ se lạnh một chút cho đủ cảm nhận đêm Noel. Đông người vẫn làm người ta cảm thấy ngọt ngọt hơi nóng. Hai cô bé ra ngoài cho thoáng, đợi đến giờ hành lễ mới vào lại. Một thức uống là nhu cầu lúc này.

Hai cô bé vừa bước vào quán nước, bước ra từ trong ánh điện chớp nháy mờ ảo là một người đàn ông đeo kính khoác tay một người đàn bà trong chiếc đầm hồng với chiếc túi xách quen thuộc. Thục Nhi nhìn theo. Choáng váng. Thục Nhi quy xuống bậc thềm. Châu Ly hoảng hốt:

– Sao vậy, Thục Nhi?

Đứng dậy nương theo Châu Ly, Thục Nhi nói:

– Chóng mặt quá!

– Nhà người trúng gió rồi.

– Không sao đâu. – Thục Nhi lắc đầu, nói nhanh.

– Xin dầu cạo gió cho nhà người nha.

– Ta nói không sao mà.

Châu Ly nhanh nhẩu:

– Ăn chè?

– Cũng được. – Thục Nhi hờ hững nói theo.

Uể oải đưa muống chè lên miệng, Thục Nhi ngồi thừ người ra như phồng đá. Châu Ly tưởng Thục Nhi trúng gió thật nên để bạn ngồi nghỉ. Thục Nhi ngả người vào ghế, lim dim,...

oOo

"Đêm Đông lạnh lẽo Chúa sinh ra đời..."

Lời ca trầm bổng, khoan nhặt. Thục Nhi dù đang trĩu nặng mà cõi lòng vẫn chấp cánh bay bổng theo khúc hát ngân vang. Từ nay, từ đêm Giáng Sinh này, bao hình ảnh đẹp về mẹ bỗng thay hình đổi sắc, mơ ước như mất đi đôi cánh. Thục Nhi nâng lòng lên cho nhạc lòng cũng cao cung vượt trên những cơn bàng hoàng. Cô bé chợt thấy mình trưởng thành, trưởng thành hơn ngay trong đồng xà bần mơ ước của mình.

Mùa Đông không đủ làm Thục Nhi giá lạnh mà lại cảm thấy ấm nóng bằng những giọt nước mắt trôi đi nổi hờn giận mẹ. Mẹ ơi! Một khoảng cách không xác định giữa mẹ và con đã hình thành. Con không giận mẹ đâu. Nhưng mẹ ơi, con thấy như con đã mất điều gì quý giá và thiêng liêng nhất.

oOo

Thục Nhi nằm mê man. Thi thoảng gọi mẹ trong cơn mê sáng. Vừa thấy Thục Nhi mở mắt, Châu Ly liền khẽ gọi:

– Thục Nhi, khỏe nhiều chưa?

Thục Nhi thắc mắc việc mình nằm ở đây. Châu Ly kể lại đêm qua. Xong lẽ nửa đêm, khi ra đường về nhà thì Thục Nhi bị tai nạn, mất máu nhiều. Nếu mẹ không tiếp máu thì Thục Nhi khó được cứu sống. Thục Nhi khẳng khẳng không tin. Châu Ly ôn tồn:

– Đó là sự thật. Không tin là quyền của mày. Không người mẹ nào lại không thương con mình. Sự hối hận luôn là sự muộn màng. Tùy mày. Tao không biết nói sao hơn khi mày không tin sự thật.

Thục Nhi nôn nóng và bật khóc:

– Nhưng...

– Mày cứ khóc cho vơi nỗi lòng. Đôi khi người ta cũng cần khóc để rửa sạch vết buồn.

Ngừng một lát, Châu Ly nói tiếp trong khi Thục Nhi vẫn thút thít:

– Biết mày đang giận nên bác gái lánh mặt lúc này và nói tao đừng cho mày biết ai đã cho máu. Có người mẹ nào không buồn khi thấy con cái hiểu lầm và đối xử với mình như thế?

Có tiếng mở cửa. Mẹ Thục Nhi bước vào. Gương mặt bà tái nhợt với vẻ đuối sức.

– Thục Nhi, con khỏe rồi chứ? Mẹ lo cho con quá!

– Mẹ. – Cô bé ghen ngào.

Bà ngồi xuống bên cạnh vừa vuốt tóc con gái vừa âu yếm:

– Nín đi con. Ngày nào đó con sẽ hiểu lý lẽ của trái tim và tình mẹ.

– Con xin lỗi mẹ.

Bà nựng con gái:

– Khờ quá, chó con ơi!

Những giọt nước mắt nồng ấm. Ngoài kia nắng nhẹ nhưng chan hòa làm tan băng giá mùa Đông. Cõi lòng ai cũng ấm áp tình thương yêu kỳ diệu. Căn phòng nhỏ tràn ngập an bình và hạnh phúc. Bà vừa cười vừa nói:

– Châu Ly, con cắt bánh để ăn Réveillons thay đêm qua đi!

Thục Nhi vui vẻ:

– Dạ.

Thục Nhi thấy lòng mình thực sự bình an trong tình yêu Chúa Hải Đồng và hạnh phúc vì có mẹ. Thục Nhi thầm nghĩ: *"Ba mất lâu rồi, mình cũng lớn rồi, và mẹ cũng có quyền tìm hạnh phúc cho mình. Đó là chuyện đời thường. Mình không có quyền ích kỷ với mẹ"*. Thục Nhi vừa cắt bánh vừa mỉm cười...

Danh ngôn Công giáo

- Tình yêu Chúa Kitô đã chạm đến trái tim tôi (Christ's love has wounded my heart – Blessed Lm Ludovico Casoria)
- Nếu tôi đi giảng mà người ta chỉ cho phép tôi nói một điều duy nhất thì tôi sẽ nói đến bí tích giải tội (Gioan Bosco)
- Tôi vui thích được làm bé nhỏ (I am happy to be little - Têrêsa Hải Đồng)
- Không có cầu nguyện thì không có bác ái (Teresa Calcutta)
- Nhàn rồi là cái búa kẻ thù bổ xuống đầu ta. Ai không cầu nguyện thì như người lính ra trận không có vũ khí (Thomas Aquinas)
- Chúa xuống thế không để diệt trừ khổ đau, cũng không giải nghĩa khổ đau, mà để chia sẻ khổ đau (Paul Claudel)

TIN TỨC – SINH HOẠT

GX TÂN ĐỊNH: LÀM PHÉP KHÁNH THÀNH TƯỢNG ĐÀI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT

10 giờ sáng Chúa nhật 13/11/2011, tại Giáo xứ (Gx) Tân Định, gần 1000 người đã đến tham dự Thánh lễ đồng tế mừng kính Các Thánh Tử Đạo Việt Nam, mừng 150 năm thành lập Giáo xứ và làm phép khánh thành tượng đài Lòng Chúa Thương Xót (LCTX). Đoàn đồng tế gồm Đức Cha Phêrô Nguyễn Văn Khảm chủ tế và 13 linh mục đồng tế.

**Trước Thánh lễ,
Đức Cha Phêrô làm phép tượng LCTX**

Trong phần giảng lễ, Đức Cha đã chia sẻ: Phép lạ lớn nhất mà Bộ Phong thánh căn cứ để phong thánh cho các Thánh Tử Đạo Việt Nam là một Giáo Hội Việt Nam, dù đã trải qua nhiều năm tháng bị bách hại, nhưng vẫn tồn tại, phát triển và lớn mạnh như ngày nay. Chúng ta là con cháu phải noi gương các ngài, vì trước khi hy sinh bằng mạng sống, các ngài đã có một đời sống mẫu mực...

Nói về LCTX, Đức Cha nhắn nhủ đến mọi người: Đừng tôn vinh LCTX để tìm kiếm vinh quang, lợi ích cho riêng mình. Hãy để LCTX ngấm dần vào trái tim, máu thịt, và qua đó chia sẻ cho mọi người...

Phần kết lễ, Đức Cha đã ban phép lành Tòa Thánh theo quy chế Năm Thánh. Thánh lễ kết thúc lúc 11 giờ 30 cùng ngày.

Được biết, Gx Tân Định là một Gx lớn trong Giáo Phận, được thành lập từ năm 1860, hiện do Lm GB Võ Văn Ánh, kiêm hạt trưởng hạt Tân Định, đặc trách giáo dân và Tổng linh hướng Cộng đoàn LCTX TGP Saigon làm Quản Xứ.

LỄ RA MẮT BCH CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO XỨ MÊPU, GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

Vào lúc 06 giờ sáng ngày 30-10-2011, tại Giáo xứ Mêpu, Giáo phận Phan Thiết, Thánh lễ ra mắt Ban Chấp Hành (BCH) Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương xót (CD LCTX) Giáo Xứ đã được cử hành trọng thể dưới sự chủ tế của Linh mục Chánh xứ Phao Lô Nguyễn Văn Hạnh. BCH CD LCTX được bầu ra với những thành viên tràn đầy nhiệt huyết:

- Trưởng : Ô. Phêrô Lê Quang Định
- Phó 1 : B. Maria Nguyễn thị Minh Khôi
- Phó 2 : B. Maria Trần thị Thành
- Thư ký : Ô. Giuse Giang Khéo
- Thủ quỹ: B. Anna Trần thị Bình

Điểm đặc biệt, trong Thánh lễ tuyên hứa, một số anh chị em là thành viên CD LCTX Giáo Họ Sùng Nhơn cũng tuyên hứa chung.

Tham dự Thánh lễ, còn có sự hiện diện của 6 anh chị em trong BCH CD LCTX Giáo Hạt Tân Sơn Nhì, Tổng GP Sài Gòn theo lời mời của cha Chánh xứ.

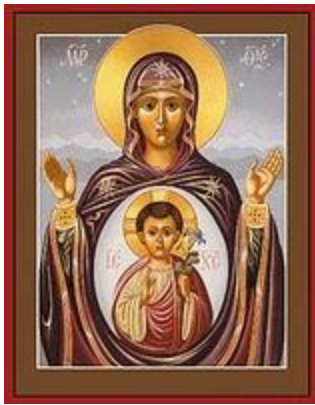

Tháng 12 Kính Chúa Hai Đồng

Viễn Đông

Ý chung: Cầu cho các nước trên thế giới tăng trưởng trong sự hòa hợp và bình an nhờ hiểu biết và tôn trọng nhau.

Ý truyền giáo: Cầu cho trẻ em và giới trẻ trở nên những Sứ giả Phúc âm và cầu cho phẩm giá của họ được tôn trọng, ngăn chặn bạo lực và bóc lột.

Tháng 12 được dành để kính Chúa Hai Đồng. Ngài là Đấng Thiên Sai, là Thiên Chúa Ngôi Hai, là Đấng cứu độ nhân loại: Sứ thần nói với các mục đồng: *"Anh em đừng sợ. Nay tôi báo cho anh em một tin mừng trọng đại, cũng là tin mừng cho toàn dân: Hôm nay, một Đấng Cứu Độ đã sinh ra cho anh em trong thành vua Đa-vít, Người là Đấng Ki-tô Đức Chúa. Anh em cứ dấu này mà nhận ra Người: anh em sẽ gặp thấy một trẻ sơ sinh bọc tã, nằm trong máng cỏ"* (Lc 2:10-12). *"Ba đạo sĩ vào nhà, thấy Hai Nhi với thân mẫu là bà Ma-ri-a, liền sấp mình thờ lạy Người. Rồi họ mở bảo tráp, lấy vàng, nhũ hương và mộc dược mà dâng tiến"* (Mt 2:11).

Tháng 12 còn có lễ kính Đức Mẹ Vô Nhiễm vào ngày 8-12, nhắc nhở chúng ta về các nhân đức của Đức Mẹ và việc cố gắng sống thánh thiện. Suốt từ ngày 1 tới 24, phụng vụ còn là Mùa Vọng và được biểu thị bằng màu tím. Đây là "sắc tím chờ đợi" ngày Con Chúa giáng trần. Màu phụng vụ sẽ chuyển sang màu trắng hoặc vàng – biểu tượng của niềm vui, tinh tuyền và thánh khiết.

Phụng vụ Mùa Vọng tập trung kính nhớ việc Chúa Kitô đến lần thứ nhất tại Belem, đồng thời nhắc nhở chúng ta hướng tới việc Đức Kitô sẽ đến lần thứ hai trong ngày tận thế. Các bài

đọc tập trung vào những con người trong Cựu ước đêm ngày mong chờ Đấng Mêsia. Gioan Tẩy giả đến dọn đường cho Đức Kitô, và Đức Trinh Nữ Maria chuẩn bị thiên chức làm mẹ.

Tháng 12 tràn đầy niềm hy vọng. Mùa Vọng chuẩn bị tâm hồn cho mọi người sẵn sàng hân hoan đón Chúa giáng trần. Bên ngoài cũng thể hiện rất rõ: Mua sắm, trang trí nhà cửa, làm hang đá, làm bánh,... Tuy nhiên, chúng ta quá bận rộn với sự chuẩn bị vật chất mà có thể làm giảm ý nghĩa thật của đại lễ Giáng sinh: Đón nhậnƠn giao hòa, Ơn bình an, Ơn cứu độ. Để được vậy, chúng ta phải nghe lời kêu gọi của thánh Gioan Tẩy giả: *"Anh em hãy sám hối, vì Nước Trời đã đến gần. Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi"* (Mt 3:2).

Giêsu Hài đồng nằm trong máng cỏ. Đó là Ngôi Lời hóa thành Nhục thể, được sinh ra bởi Đức Trinh nữ Maria, chứ không được tạo thành. Hình ảnh đó có thể quá quen thuộc, hang đá là vật trang trí và có thể không còn nhiều ý nghĩa sâu xa thánh thiện. Giữa giá rét, một hài nhi nằm trong máng cỏ nơi hang chiên giữa đồng không mông quạnh. Một Thiên Chúa mà hạ mình đến mức nghèo nhất thế gian. Ngài dạy chúng ta bài học "sống khó nghèo", nhưng thường thì chúng ta lại "sống KHÓ mà NGHÈO".

Vương Nhi Giêsu không chỉ dạy chúng ta "sống nghèo" mà còn phải thương những người nghèo, thương những người sa cơ thất thế, thương những người bé mọn, thương những người bị khinh miệt, thương những người vô danh tiểu tốt, thấp cổ bé miệng, kêu không thấu trời,... Nhưng thực tế, đôi khi chỉ là lý thuyết. Đó là điều chúng ta cần suy nghĩ và chấn chỉnh: Tôn trọng **nhân phẩm** và **nhân vị** của mỗi con người. Có vậy thì mới khả dĩ tôn trọng **nhân quyền** của người khác.

Lạy Thiên Chúa Ngôi Hai, xin giúp chúng con can đảm "sống ngược đời" và trọn lòng yêu thương như Ngài. Lạy Mẹ Maria, xin giúp chúng con biết "xin vâng" và nhân hậu như Mẹ trong mọi hoàn cảnh. Amen.

DIỄN ĐÀN

Giáo Xứ Tân Định *Niềm Vui Ba Trong Một*

Thom.Aq. Trâm Thiên Thu

Đức Cha Phêrô làm phép tượng đài LCTX

TÂN ĐỊNH – Mừng kỷ niệm 150 năm thành lập giáo xứ và khánh thành tượng đài Lòng Chúa Thương Xót (LCTX), sáng Chúa nhật 13-11-2011, lễ các Thánh Tử Đạo Việt Nam, ĐGM phụ tá Phêrô Nguyễn Văn Khảm – GM phụ tá TGP Saigon – đã đến chủ tế thánh lễ và làm phép tượng đài LCTX tại Gx Tân Định, cùng đồng tế có 13 linh mục, tham dự thánh lễ ước tính

có gần 1.000 người. Đây cũng là dịp Năm Thánh đặc biệt của GX Tân Định.

10 giờ sáng, ĐGM Khảm làm phép tượng đài LCTX, sau đó đoàn rước tiến vào nhà thờ và bắt đầu thánh lễ. Ca đoàn hát nhập lễ là một bài thánh ca Năm Thánh.

Trong bài giảng, ĐGM Khảm kể về một lần các giám mục Việt Nam đi Ad Limina (viếng mộ 2 thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, và yết kiến ĐGH), một giám mục đề nghị mở án phong thánh cho ĐGM Pierre Lambert de la Motte (1) và LM Phanxicô Trương Bửu Diệp (2), ĐHY Bộ trưởng Bộ phong thánh có nói về quy trình lập hồ sơ, phải điều tra kỹ và có phép lạ. Một giám mục hỏi: *"Vậy phép lạ nào để Tòa thánh phong thánh cho các vị tử đạo Việt Nam?"*. ĐHY Bộ trưởng nói: *"Việt Nam có nhiều ơn gọi linh mục và tu sĩ, giáo dân Việt Nam sống đạo nhiệt tâm. Đó chính là phép lạ vĩ đại nhất"*.

Việt Nam không chỉ có 117 thánh tử đạo mà có hàng trăm ngàn người đã đổ máu mình làm chứng về Chúa Giêsu, nhưng chỉ có 117 vị tử đạo được biết rõ tên tuổi và nguồn gốc. Ngày xưa, tại đất Thăng Long (Hà Nội ngày nay), người ngoại thấy đạo "lạ" nên đã gọi là "đạo yêu nhau". Điều này cho thấy người Công giáo yêu thương nhau theo tinh thần Đức Kitô. Đó cũng là một cách làm nhân chứng.

Một tác giả viết trên internet rằng, từ khi có chính sách 1 con, ước tính tại Trung quốc đã có đến 400 triệu tử nhi. Theo tin từ UCANews ngày 8-11-2011, một nghĩa trang thai nhi tại Ngọc Hồ (quận Hương Trà, Huế) là nghĩa trang thai nhi lớn nhất Việt Nam có đến 43.000 tử nhi, mỗi ngày các sinh viên thu gom khoảng 10-20 tử nhi đem về chôn cất tại nghĩa trang này.

Tội lỗi ngày nay không phải là tội này hay tội kia, mà là "mất cảm thức tội lỗi". ĐGM Khảm nói rằng khinh miệt thai nhi thì cũng sẽ khinh người khác. Vì vậy HĐGM Việt Nam đã lên tiếng kêu gọi "xây dựng văn minh tình thương và bảo vệ sự sống".

Chính Karl Marx còn nói: "*Chỉ có con vật mới quay lưng lại với đồng loại để chăm sóc bộ lông của nó*". Vậy con người không thể đối xử với nhau như loài vật.

ĐGM Khảm nói: "*Tôn vinh LCTX không vì lợi ích riêng, kể cả phần rỗi của chính mình, mà phải để cho LCTX ngấm vào hơi thở của mình*". Thật vậy, lên thiên đàng một mình là ích kỷ, chưa thể hiện đúng Tình Yêu Chúa và Lòng Thương Xót của Chúa.

Chính Chúa Giêsu đã mạc khải LCTX, nhưng thật buồn khi một linh mục thuộc giáo hạt Tân Sơn Nhì đã "vô tư" nói: "*LCTX chỉ là một nhóm người đạo đức, không là một hội đoàn*". Chúng ta biết rằng chính Chúa Giêsu đã yêu cầu thánh nữ Faustina xin giáo quyền thiết lập lễ kính LCTX vào Chúa nhật II Phục sinh, và chân phước GH Gioan Phaolô II đã chính thức công bố lễ đó cho Giáo hội toàn cầu. Chúa tha thiết kêu gọi mọi người mau chạy đến với LCTX, vì thời gian đang trong giai đoạn "nước rút", thế mà vẫn có linh mục thẳng thừng từ chối thành lập cộng đoàn LCTX, thật "khó hiểu"!

Rước lễ xong, mọi người đứng và đọc Kinh Năm Thánh. Sau đó, ĐGM Khảm đã ban phép lành Tòa thánh cho những người tham dự thánh lễ theo quy chế Năm Thánh. Thánh lễ bế mạc lúc 11 giờ 30, mọi người hân hoan ra về, và mỗi người nhận phần nước giải khát do các em thiếu nhi đứng ở các cửa nhà thờ trao tận tay mỗi người.

Gx Tân Định là giáo xứ lớn trong TGP Saigon, tọa lạc tại số 289 Hai Bà Trưng, P.8, Q.3, Saigon. Gx Tân Định được thành lập năm 1860, nhà thờ xây dựng năm 1876, bốn mạng là Thánh Tâm Chúa Giêsu, Website: <http://giaoxutandinh.net>. Hàng tuần có Tờ tin Giáo xứ và Tờ tin Thiếu nhi phát miễn phí cho giáo dân tìm hiểu và học hỏi về cả đạo và đời. Quản xứ hiện nay là LM G.B. Võ Văn Ánh (sinh 1939), kiêm hạt trưởng hạt Tân Định, đặc trách giáo dân và tổng linh hướng cộng đoàn LCTX TGP Saigon (3). Gx Tân định hiện có 2 linh mục phụ tá.

Theo lịch sử Gx Tân Định, ngày 06-01-1929, nhà thờ Tân Định nhận được ba bàn thờ cẩm thạch trị giá 50.000 quan do gia đình ông Francois Haasz và bà Anna Tống Thị Mực dâng. Đây là bàn thờ quý nhất TGP Saigon và được làm toàn bằng cẩm thạch Ý.

Gx Tân Định đã có một ngày Chúa nhật đẹp trời với niềm vui thánh thiện "3 trong 1": Mừng 150 năm thành lập giáo xứ, khánh thành tượng đài LCTX, và khai mạc Năm Thánh đặc biệt của giáo xứ.

Tạ ơn Chúa, vì đây là dịp để mọi người rao truyền và thể hiện LCTX, noi gương tiền nhân là các Thánh Tử đạo Việt Nam đã anh dũng làm chứng về Chúa.

(1) ĐGM Phêrô Lambert de la Motte (16.1.1624 – 15.1.16790), người Pháp, sáng lập Hội Truyền giáo Paris (Paris Foreign Missions Society) và đi truyền giáo ở Á châu. Ngài lập Đại chủng viện Thánh Giuse (Seminary of St. Joseph) năm 1665-1666 tại Ayuthia (Thái Lan), và lập Dòng Mến Thánh Giá (Amantes de la Croix de Jésus-Christ) năm 1670 tại miền Bắc Việt Nam.

(2) Trương Bửu Diệp sinh ngày 1 tháng 1 năm 1897 tại làng Tấn Đức, nay thuộc ấp Mỹ Lợi, xã Mỹ Luông, huyện Chợ Mới, tỉnh An Giang. Thân phụ là ông Micae Trương Văn Đăng (1860-1935), thân mẫu là bà Lucia Lê Thị Thanh. Ngài được LM Giuse Sớm rửa tội ngày 2.2.1897 tại họ đạo Cồn Phước, lấy tên thánh là Phanxicô.

Năm 1904, lúc lên bảy tuổi thì mẹ mất, ngài theo người cha đến Battambang, Campuchia sinh sống bằng nghề thợ mộc. Tại đây, người cha lấy bà Maria Nguyễn Thị Phước, sinh năm 1890, quê quán họ Mỹ Luông, Chợ Mới, An Giang.

Năm 1909, LM Phêrô Lê Huỳnh Tiền đưa cậu Trương Bửu Diệp nhập Tiểu chủng viện Cù Lao Giêng, thuộc xã Tấn Mỹ, Chợ Mới, An Giang. Mãn tiểu chủng viện, thầy Diệp lên Đại chủng

viện Nam Vang (Campuchia) vì thời ấy, các họ đạo trong khu vực đồng bằng sông Cửu Long đều trực thuộc Giáo phận Nam Vang.

Năm 1924, sau thời gian tu học, thầy Diệp được thụ phong linh mục tại Nam Vang, thời Giám mục Valentin Herrgott cai quản. Năm 1924-1925, LM Diệp được bổ nhiệm làm linh mục phó họ đạo Hồ Trư, một họ đạo của người Việt sinh sống tại Kandal, Campuchia. Năm 1927-1929, ngài về làm giáo sư tại Chung viện Cù Lao Giêng.

Tháng Ba năm 1930, ông về nhận nhiệm sở tại họ đạo Tắc Sậy. Trong những năm làm chính xứ, ngài đã liên hệ, giúp đỡ để thành lập thêm nhiều họ đạo lân cận như: Bà Đốc, Cam Bô, An Hải, Đầu Sấu, Chủ Chí, Khúc Tréo, Đồng Gò, Rạch Rắn. Năm 1945-1946, chiến tranh loạn lạc, giáo dân phải di tản khắp nơi, linh mục bề trên của giáo phận là Trần Minh Ký ở Bạc Liêu và cả người Pháp cũng gọi ngài đi lánh nạn, khi nào tình hình yên ổn thì hãy trở về họ đạo, nhưng ngài từ chối và trả lời: **"Tôi sống giữa đoàn chiên và nếu có chết cũng chết giữa đoàn chiên. Tôi không đi đâu hết"**.

Ngày 12.3.1946, ngài bị bắt cùng với trên 70 giáo dân của họ đạo Tắc Sậy, bị giam chung với con chiên bốn đạo trong hầm lúa của ông giáo Sự tại Cây Gừa. Do sự tranh chấp giữa các phe phái, và vì bênh vực quyền lợi của giáo dân, ngài đã xin chết thay cho những người bị bắt chung. Người ta phát hiện xác của ngài từ một cái ao nhà ông giáo Sự, với vết chém sau ót, ngang mang tai và thân xác trần truồng. Sau đó, thi hài ngài được chôn cất trong phòng thánh nhà thờ Khúc Tréo. Đến năm 1969, hài cốt được dời về nhà thờ Tắc Sậy, nơi ngài đã làm quản xứ trong 16 năm.

(3) Xin được mở ngoặc: Đây là cộng đoàn chính thức của TGP Saigon, chứ không như đa số đều "bé cái lằm" là nhóm của Lm Giuse Trần Đình Long (Dòng Thánh Thể) vẫn tổ chức tại nhà thờ Chí Hòa (Saigon).

Bên Hang Đá

Maria Thảo Lam
GX Chính Lộ, Hạt Gia Định

Bé Hiếu tung tăng, tay cầm sợi dây có ba quả bong bóng hăng hái đi sát cạnh mẹ. Chị Hạnh luôn bảo con từ từ kéo ngã, thẳng bé cứ nắm tay mẹ kéo về phía hang đá. Đứng cạnh hang đá, cậu bé chăm chú dõi nhìn những bóng điện sáng lấp lánh

đủ màu sắc. Cậu quay sang hỏi mẹ: “Mẹ ơi! Sao có tượng em bé nằm trong máng cỏ kia? Có cả con bò, con lừa... là sao hở mẹ?”. Mẹ cậu lên tiếng: “Con muốn biết thì về nhà mẹ kể con nghe, lúc này mọi người xung quanh đều thình lạng

cầu nguyện, con đừng làm ồn nhé”. Cậu bé hiểu ý mẹ nên không hỏi nữa và yên lặng đứng nhìn hang đá.

Đêm nay nếu không có bé Hiếu đi bên cạnh cùng dự Lễ chắc chị còn buồn nhiều hơn nữa. Đã qua mấy mùa Giáng Sinh từ lúc anh Tùng (chồng chị) bận công tác xa nhà, anh làm việc ở nước ngoài, mỗi năm về phép một lần vào những tháng hè nên không về được vào dịp Noel. Chị Hạnh nhớ lại vào dịp Noel cách đây bảy năm, khi chị đứng cầu nguyện bên hang đá. Tham dự Thánh Lễ nửa đêm, nhiều người khắp nơi đổ về đông đảo, nhộn nhịp, có những nam thanh nữ tú cùng sánh đôi, họ ăn mặc thật đẹp. Còn riêng mình chị đứng lặng lẽ nép mình bên hang đá dõi nhìn Chúa Hài Nhi, lòng miên man ca tụng:

“Vinh Danh Thiên Chúa trên Trời.

Bình an dưới thế cho người thiện tâm”.

Chị cảm nhận được sự bình an lâng lâng nơi tâm hồn trong đêm Giáng Sinh huyền diệu. Chị suy ngẫm về một Vị Chúa Trời cao sang lại hạ mình chấp nhận làm kiếp người, sinh ra nơi máng cỏ hôi tanh giữa trời đông buốt giá. Chị cảm nghiệm được tình yêu cao cả của Đấng Cứu Thế, rồi thầm thì dâng lên Chúa những ước nguyện của bản thân. Lúc chị bước chân ra về thì chợt có tiếng gọi:

- Chị ơi, chị ơi!

Chị ngược lại và hỏi:

- Anh gọi tôi?

- Chùm chìa khóa này của chị phải không?

- Ấy chết! Anh cho tôi xin lại, tôi lơ đễnh quá.

Chị nhận lại chìa khóa và không quên kèm theo lời cảm ơn anh. Anh tự giới thiệu tên là Tùng. Dù chỉ mới gặp lần đầu nhưng hai người có vẻ cảm mến nhau và trò chuyện rất thân tình. Có lẽ Chúa Giêsu Hải Đồng đã quan phòng cho cuộc gặp gỡ này. Bởi vì hai năm sau đó, anh Tùng và chị Hạnh đã nên duyên chồng vợ. Bé Hiếu được sinh ra chính là kết quả mối tình nồng thắm của hai anh chị. Lúc bé Hiếu tròn một tuổi, được bố bế đến trước hang đá dâng lên cho Hải Nhi Giêsu, xin Chúa thương gìn giữ.

Nói đến "hang đá", một từ ngữ nghe thật giản dị và tầm thường. Nhưng chứa đầy cả một sự kiện lớn lao: "Con Chúa Trời xuống thế làm người để cứu chuộc muôn dân". Cũng nơi hang đá thể hiện một nhân cách sống tràn đầy tình thương, Chúa khiêm nhường quá đỗi, không màng lợi lộc vinh hoa phú quý trần gian, chấp nhận mang thân hèn mọn giữa trời đông giá lạnh, chỉ có hơi ấm bò lừa sưởi ấm cho Vị Vua của trời đất.

"Không màng nệm gấm cao sang

Sinh ra nơi chốn cơ hàn lâm than

Thiên Thần báo chốn huy hoàng

Mục đồng kéo đến cùng nhau bái thờ

Ba vua tìm đến ngăn ngơ

Dâng vàng, mộc dược cùng thờ lạy Vua”.

Mỗi dịp Giáng Sinh về, người Công giáo thường có thói quen làm hang đá trong nhà thờ, trong khu xóm, và trong gia đình để nhắc nhớ về “hang đá tâm hồn” mỗi người: Hãy sống thật đơn sơ, giản dị và khiêm nhường. Lòng luôn trung tín, can đảm và vững vàng như đá núi.

Trời càng về khuya, gió càng lạnh nhiều hơn. Bé Hiếu nói với mẹ:

- Mẹ ơi! Con tặng Chúa Hai Đồng ba quả bong bóng này nhé, chắc Chúa mừng lắm mẹ nhỉ?

- Ừ, thì con cứ tặng xem như quà mừng Sinh Nhật Chúa.

Chị liền liên tưởng đến những quả bong bóng được đề cập trong bài giảng Lễ Tạ Ơn Lòng Chúa Thương Xót tại nhà thờ Chính Lộ. Trong bài giảng, Cha Sở - chủ tế Thánh Lễ có nói: “Nếu riêng từng quả bong bóng thì khó định được trọng lượng. Nhưng khi lấy một chùm bong bóng đặt lên bàn cân thì lại có trọng lượng đáng kể”. Đây chính là hình ảnh ẩn dụ về tội lỗi của con người. Nếu chúng ta phạm một tội nhẹ (ví như một quả bóng) thì có thể không sao, nhưng nếu như chúng ta mắc phải nhiều tội nhẹ (ví như một chùm bong bóng) thì chúng ta phải xem xét lại bản thân mình. Cha Sở kết luận rằng chúng ta hãy thường xuyên đi xưng tội, đừng đợi khi mắc tội trọng mới xưng. Đó chính là cách sống đạo khôn ngoan của con cái Chúa.

Ba quả bong bóng mà bé Hiếu dâng lên mừng Sinh Nhật Chúa cũng như là những lầm lỗi mà gia đình chị dâng lên cho Chúa, xin Chúa lấy đi, và ban ơn tha thứ cho chị, anh Tùng và bé Hiếu.

“Chúa ơi xóa hết chiến tranh

Ban hòa bình đến an lành khắp nơi

Người gặp nhau nở nụ cười

Không còn thù hận người người thương nhau!”

Mùa Giáng Sinh - 2011

Mưa Giê Su

Viễn Dzu Tử

Mưa Hồng Ân xuống gian trần

Lạy trời mưa xuống

Lấy nước tôi uống

Lấy ruộng tôi cày

Lấy đầy bát cơm

Đó là một đoạn trong một bài vè ngày xưa rất phổ biến. Điều đó cho thấy con người rất duy tâm, dù có thể có người chỉ miễn cưỡng vì không làm gì được và không biết cậy nhờ vào đâu nên chỉ còn biết "kêu trời", nhưng cũng vẫn là duy tâm.

Nước rất mềm, nhưng lại rất mạnh, không gì cản nổi: Sóng thần, mưa lũ, lụt lội, triều cường. Khi trời nắng nóng quá, người ta cầu mưa; khi trời hạn hán, người ta cầu mưa. Khi đó người ta khóc vì nước. Khi mưa to gió lớn, người ta cầu ngưng mưa; khi lũ lụt và triều cường, người ta cầu nước rút. Khi đó người ta cũng khóc vì nước. Thiếu nước, người ta khóc; dư nước, người ta cũng khóc. Nói chung, người ta khóc vì nước.

Ngay cả cơ thể người ta cũng chứa nhiều nước, nhìn có vẻ “rắn” như vậy nhưng 90% cơ thể là nước. Mỗi ngày cơ thể một người khỏe mạnh bình thường cần tiêu thụ trung bình vài lít nước, và thật ngạc nhiên khi khoa học cho biết mỗi ngày cơ thể sản xuất ra tới 290 lít nước bọt. Vậy là nước rất cần cho sự sống.

Mưa là hiện thân của tình yêu thương cao cả, mưa cho cả người lành và kẻ xấu, không hề phân biệt ai:

Mưa không của riêng ai

Tưới mát cho tất cả

Dù thân quen hay lạ

Vĩ đại hoặc thấp hèn

Mưa vui với người vui, buồn với người buồn. Người vui thấy tiếng mưa reo như khúc nhạc, người buồn thấy tiếng mưa như lời than thở, trách móc. Mưa đem lại sự dịu mát cho con người, mưa là niềm an ủi, mưa gội sạch bụi bẩn, mưa là niềm vui. Trẻ em rất thích tắm mưa, chúng hạnh phúc khi được cha mẹ cho tắm mưa. Đó là mưa bình thường mà con người còn cần đến vậy. Có một loại mưa đặc biệt còn cần hơn: **Mưa Giêsu.**

Mùa Vọng là mùa mong chờ Đấng Thiên Sai giáng thế để giao hòa trời đất, người Công giáo rất quen với bài thánh ca của cố nhạc sĩ Duy Tân (thuộc Nhạc đoàn Lê Bảo Tịnh do cố nhạc sư Hùng Lân khởi xướng): "*Trời cao hãy đổ sương xuống, và ngàn mây hãy mưa Đấng Chuộc Tội. Trời cao hãy đổ sương xuống, và ngàn mây hãy mưa Đấng Cứu Đời*". Đó là Mưa Hồng Ân, Mưa Cứu Độ. Mưa Giêsu vô cùng cần thiết cho những mảnh-đất-tâm-hồn của chúng ta đã và đang khô cằn vì thói hư, tật xấu, và vì tội lỗi:

*Mảnh đất con khô cằn
Khát khao Mưa tưới gội
Đời mang nhiều vết tội
Xin rửa sạch, Mưa ơi!*

Dân Chúa ngày xưa đã mong chờ Đấng Cứu Độ mấy ngàn năm. Chúng ta cũng đang khao khát Ngài từng giây trên hành trình cuộc đời. Và chỉ có Mưa Giêsu mới khả dĩ tẩy rửa những vết nhơ hằn sâu trong tâm hồn mỗi chúng ta. Thật vậy:

*Thiếu một giọt Mưa Trời
Cả đời con hạn hán
Rửa sạch mọi thù oán
Là giọt Mưa Giêsu*

Hai người yêu nhau luôn khao khát gặp mặt nhau, dù không nói đôi lời mà chỉ được nhìn thấy nhau cũng thấy vui rồi. Một ngày không gặp thì lóng ngóng, đứng ngồi không yên. Những người yêu nhau hay buồn vì nhớ nhau, họ "buồn như anh chàng làm thơ" và rồi bất chợt hóa thành thi sĩ: "*Anh sẽ vì em làm thơ tình ái, anh sẽ gom mây kết thành lâu đài*" (Lâu Đài Tình Ái của cố NS Trần Thiện Thanh). Người này là nỗi nhớ của người kia, và là "giọt mưa tình" của nhau. Nỗi nhớ thương và mong chờ đó hóa thành nỗi tương tư!

Cũng vậy, người yêu Chúa sẽ bồn chồn vì mong chờ Chúa đến, không chỉ để được gặp mà còn được hàn huyên tâm sự và chia vui sẻ buồn với Ngài. Nhưng trước tiên, chúng ta phải nghe lời tiên tri Isaia kêu gọi: "*Hãy dọn sẵn con đường cho Đức Chúa, sửa lối cho thẳng để Người đi. Mọi thung lũng, phải lấp cho đầy, mọi núi đồi, phải bạt cho thấp, khúc quanh co, phải uốn cho ngay, đường lối lồi lõm, phải san cho phẳng. Rồi hết mọi người phàm sẽ thấy ơn cứu độ của Thiên Chúa*" (Lc 3:4-6).

Cuộc đời con người là con đường ngoằn ngoèo vì những ý nghĩ xấu xa; đây những thung lũng hằn thù, đây những núi đồi tham lam, ích kỷ; đây những ổ gà, ổ voi tức giận, ghen tuông.

Tất cả phải mau sửa cho ngay thẳng và bằng phẳng để xứng đáng đón Vị Thiên Vương toàn năng nhưng nhân hậu, giàu sang nhất mà nghèo khó nhất, quyền lực nhất mà khiêm nhu nhất, oai phong lẫm liệt nhưng vẫn thân thiện. Ngài đến để tìm những con chiên lạc (x. Mt 18:12-14) vì “người khỏe không cần bác sĩ, người yếu mới cần” (Lc 5:31), Ngài đến để phục vụ (Mt 20:28), Ngài đến để cho chúng ta được sống và được sống dồi dào (Ga 10:10), Ngài không đòi hỏi gì ở chúng ta mà chỉ yêu cầu chúng ta “hoàn thiện như Cha trên trời” (Mt 5:48).

Ngày nay chúng ta khó tìm ra được một người có quyền thế đến với dân nghèo ở mọi ngõ ngách cuộc đời như Chúa Giêsu. Các vị nguyên thủ quốc gia đến thăm nước nào thì cũng được tiếp đón nồng hậu, và họ chỉ thăm những thành phố lớn – và tiệc tùng. Các giám mục đi kinh lý thì cũng chỉ loanh quanh trong khuôn viên nhà thờ và nhà xứ, rồi nghe báo cáo tình hình giáo dân – và tiệc tùng. Linh mục gọi là ở “sát” giáo dân nhưng mấy người hiểu và chia sẻ nỗi đau đời của giáo dân?

Ngày xưa có những ông vua phải giả dạng để gặp trực tiếp những người dân thấp cổ bé miệng mới thấu hiểu nỗi oan dân tình. Chúa Giêsu cũng là “ông vua” như vậy. Cứ ngồi nơi nhà cao cửa rộng mà nghe báo cáo thì cũng có những người “làm láo, báo cáo hay”. Đó là những nịnh thần đáng sợ! Họ có 2 loại áo dài, một loại vạt trước ngắn và vạt sau dài, một loại vạt trước dài và vạt sau ngắn: Khúm núm trước bề trên mà lại hống hách với bề dưới!

Hiếm thấy có giám mục nào như cố giám mục thừa sai Jean Cassaigne (Pháp, qua đời ngày 30-10-1973), vị Tông đồ Người cùi, khi còn là giám mục Saigon, ngài thường xuyên đi thăm dân chúng ở các khu lao động nghèo Saigon – Chợ Lớn. Ngài đã sống đúng khẩu hiệu ngài chọn: “Bác ái và Yêu thương” như ngài nói: *“Tôi là kẻ từng mơ thành một Thừa Sai tầm thường. Tôi là kẻ đã coi sự nghèo khó của mình là niềm hãnh diện và niềm vui, lại trở thành một hoàng tử của Giáo Hội. Họ đã tận công dồn dập bắt tôi làm giám mục. Nhưng, dù người ta sẽ thay y phục và chỗ ở của tôi, song chẳng ai thay được con người chất phác nơi tôi. Linh mục dâng hiến tế Thánh Thể,*

cũng phải trở thành hy vật". Ngài chưa được Giáo hội phong thánh, nhưng đời sống của ngài chứng tỏ ngài là một thánh nhân rồi, vì cả đời ngài đã thực sự sống tinh thần mùa Vọng.

Tuyệt vời nhất là sau khi kiên tâm mong chờ Chúa đến, chúng ta được Ngài banƠn Cứu Độ. Chắc hẳn lúc đó chúng ta cũng có thể mãn nguyện và vui mừng nói như ông Simêon: *"Muôn lạy Chúa, giờ đây theo lời Ngài đã hứa, xin để tôi tớ này được an bình ra đi. Vì chính mắt con được thấy ơn cứu độ"* (Lc 2:29-30). Mưa Giêsu chính là "Chiên Thiên Chúa, Đấng xoá bỏ tội trần gian" (Ga 1:29).

Hãy lắng tai, đừng tránh né, và hãy can đảm nghe lời thánh Gioan Tông đồ cảnh báo: *"Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có, nhưng lại không nhận biết Người. Người đã đến nhà mình, nhưng người nhà chẳng chịu đón nhận. Còn những ai đón nhận, tức là những ai tin vào danh Người, thì Người cho họ quyền trở nên con Thiên Chúa"* (Ga 1:10-12).

Mùa Vọng không chỉ là khoảng thời gian khởi đầu năm Phụng vụ, mà mùa Vọng kéo dài suốt cả cuộc đời chúng ta, từng giây phút hàng ngày.

Lạy Thiên Chúa, xin giúp chúng con dám canh tân, dám thay đổi, dám nói sự thật theo Ý Chúa. Xin soi sáng và hướng dẫn chúng con có thể nghĩ ra những cách hay, dám thực hành đúng những điều đó, và kiên tâm mong chờ Ngài đến. Chúng con cầu xin nhân Danh Chúa Giêsu Kitô. Amen.

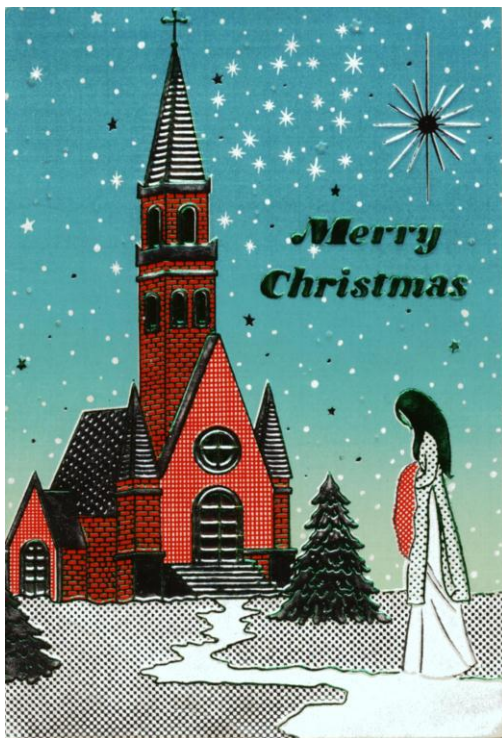
GIÁNG SINH

Thiên Tử giáng trần thương cứu độ
Thế nhân hạnh phúc đón hồng ân
Giê su giáng thế là Đức Chúa
Thiên Tử vui mang kiếp phàm nhân

Đón Chúa

Giuse Phạm Đình Vinh

Lịch Phụng vụ được Hội Thánh chia làm 5 mùa: mùa Vọng, mùa Giáng Sinh (GS), mùa Chay, mùa Phục Sinh (PS) và mùa Thường Niên (TN). Riêng mùa TN được chia làm 2 giai đoạn: giai đoạn 1 là thời điểm sau mùa GS và giai đoạn 2 là thời điểm sau mùa PS. Năm Phụng Vụ được bắt đầu bằng Chúa Nhật I mùa Vọng (khoảng cuối tháng 11 hoặc đầu tháng 12) và kết thúc bằng lễ Chúa Kitô Vua, xen kẽ suốt năm Phụng vụ là việc mừng kính các mầu nhiệm về Chúa, Đức Maria, các thánh, và đỉnh cao là Tam Nhật Vượt Qua.

Năm nay, mùa Vọng được bắt đầu từ Chúa nhật 27/11/2011. Theo Kinh Thánh, Chúa đến thế gian này hai lần: lần thứ nhất Ngài đã đến rồi (biến cố Giáng Sinh), và lần thứ nhì Ngài chưa đến nhưng **chắc chắn sẽ đến**. Vì thế, Mùa Vọng là thời gian để mọi người chuẩn bị đón mừng kỷ niệm biến cố Chúa đến lần thứ nhất cách đây hơn 2000 năm, và quan trọng nhất là đón chờ Chúa đến lần thứ hai. Lần này, Chúa đến không biết sẽ xảy ra vào lúc nào, có thể còn lâu, nhưng cũng có thể sắp đến nơi rồi, chỉ biết Ngài nói rằng Ngài sẽ đến bất ngờ như kẻ trộm.

Khi mừng Chúa Giáng Sinh, bề ngoài chúng ta chuẩn bị rất rõ ràng: mua sắm, tiệc tùng, nhà nhà đều trang hoàng đẹp hơn ngày thường với những bóng đèn màu, hang đá, cây thông,...

Sau lễ nửa đêm, nhiều gia đình vẫn có thói quen ăn "Reveillon", hoặc vui chơi kéo dài đến cả ngày hôm sau. Trong mùa Giáng Sinh, người ta còn gởi thiệp để chúc nhau một mùa Giáng Sinh an lành. Nếu chỉ như thế, thì vô tình chúng ta đã làm mất đi ý nghĩa thật sự của đại lễ Giáng Sinh: đón nhận Ơn giao hòa, Ơn bình an, Ơn cứu độ. Chúng ta đã biến ngày Con Chúa ra đời thành một lễ hội hoàn toàn mang tính thể tục mà không còn bất cứ ý nghĩa gì cho đời sống tâm linh. Chúa Giêsu đã chọn cảnh khó khăn, nghèo hèn trong ngày giáng trần để nhắc nhở chúng ta, Ngài chỉ muốn chúng ta đón chào Ngài trong thái độ đơn sơ ở hình thức, nhưng phong phú về tâm hồn.

Bên cạnh ý nghĩa kỷ niệm ngày Con Chúa làm người. Biến cố Giáng Sinh hay Mầu Nhiệm Nhập Thể còn phải được tiếp diễn không ngừng trong tâm hồn chúng ta. Chúa Giêsu phải là hình ảnh cho chúng ta từng giây từng phút trong cuộc sống. Tin Mừng Gioan nói rất rõ: *"Người ở giữa thế gian, và thế gian đã nhờ Người mà có"* (Ga 1, 10).

Nhưng chúng ta phải làm gì để đón Chúa? Phải cởi bỏ con người cũ, mặc lấy Đức Kitô, nghĩa là phải thay đổi đời sống bằng sự chân thành sám hối. Sám hối phải được xem là bước đầu cần thiết cho đời sống đức tin. Chúa Giêsu và các thánh luôn kêu gọi mọi người hãy sám hối:

– Chúa Giêsu, khi sai các môn đệ đi rao giảng Tin Mừng, Người căn dặn: *"Các ông đi rao giảng, kêu gọi người ta **ăn năn sám hối**"* (Mc 6, 12).

– Thánh Phêrô, trong một bài giảng trước dân chúng, đã kêu gọi: *"Anh em hãy **sám hối** và **trở lại** cùng Thiên Chúa"* (Cv 3, 19).

– Trong những lần hiện ra, Đức Mẹ cũng luôn nhắc nhở nhân loại hãy **ăn năn đền tội**.

– Thánh Gioan Tẩy Giả, vị ngôn sứ cuối cùng khi rao giảng về Nước Trời đã mời gọi: "*Anh em hãy **sám hối**, vì Nước Trời đã đến gần.* (Mt 3, 2).

Sám hối, theo nghĩa bình thường có thể hiểu là ăn năn, hối hận về những tội lỗi của mình. Nhưng nếu cứ phạm tội rồi đến Tòa hòa giải, và cứ tiếp tục nhiều lần như thế, có thể dẫn đến nguy cơ là mất cảm giác về tội lỗi, điều này xem chừng rất nguy hiểm cho đời sống đức tin Kitô Giáo.

Nếu ta hiểu sám hối chỉ là để dành cho những ai vợ nọ con kia, ăn chơi đàng điếm, bài bạc, rượu chè... Hiểu như thế là quá đơn giản. Sám hối, theo nghĩa sâu xa hơn là phải thay đổi nhận thức và quan niệm về Thiên Chúa. Trong cuộc sống, khi chúng ta gặp may mắn, hạnh phúc, ta thường cảm thấy như thể Thiên Chúa luôn ôm ấp mình trong tình yêu của Người. Nhưng khi cuộc sống phải đối diện với những khó khăn, gian khổ, cầu xin hoài nhưng Thiên Chúa vẫn im lặng. Những lúc ấy đức tin dễ bị lung lay, dẫn đến mất niềm tin vào Chúa.

Chính thánh Gioan Tẩy Giả, người đã giới thiệu Đức Giêsu là Đấng xóa tội trần gian, cũng không tránh khỏi sự lung lay về niềm tin. Khi bị giam giữ trong tù, ngài đã cho người đi hỏi Chúa Giêsu: "*Thưa Thầy, Thầy có thật là Đấng phải đến không, hay là chúng tôi còn phải đợi ai khác*" (Mt 11, 3). Như vậy, những ai cần phải sám hối? Tất cả mọi người, từ Đức Giáo Hoàng tới các giáo dân đều cần phải sám hối. Không ai được tự coi mình là người thánh thiện mà không cần phải sám hối. Ngay cả các thánh cũng nhận mình là người tội lỗi cần phải sám hối để được ơn tha thứ.

Đón Chúa đến lần thứ hai hay còn gọi là ngày Chúa quang lâm, hoặc ngày tận thế, cần phải tỉnh táo để cảnh giác trước những tin đồn: ngày x, tháng y, năm z sẽ là ngày tận thế, phải tích trữ lương thực, đèn cầy, nước thánh... để xử dụng trong những ngày kinh hoàng đó. Nhiều người còn copy ra giấy hoặc

gởi email cho những người khác, gởi càng nhiều càng tốt, như thế nếu không truyền bá sẽ bị tai họa giáng xuống. Những tin đồn như thế không có gì mới, nó đã xảy ra cách đây 2000 năm thời thánh Phaolô. Trong thư 2 gởi Giáo đoàn Thê-xa-lô-ni-ca, Thánh Phaolô đã cảnh báo: *"Thưa anh em, về ngày Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, quang lâm và tập hợp chúng ta về với Người, tôi xin anh em điều này: nếu có ai bảo rằng chúng tôi đã được thần khí mặc khải, hoặc đã nói, đã viết thư quả quyết rằng ngày của Chúa gần đến, thì anh em đừng vội để cho tinh thần dao động, cũng đừng hoảng sợ. Đừng để ai lừa dối anh em bất cứ cách nào."* (2Tx 2, 1-3).

Khi mặc xác phàm, Chúa Giêsu cũng không hề biết thời điểm tận thế, Ngài nói: *"Về ngày và giờ đó thì không ai biết được, ngay cả các thiên sứ trên trời hay cả người Con cũng không, chỉ một mình Chúa Cha biết mà thôi"* (Mt 24, 36).

Đừng "yếu bóng vía" đến độ biến đức tin thành mê tín hoặc dị đoan. Cứ căn cứ vào Lời Chúa để làm định hướng cho cuộc sống. Là người Kitô giáo, chúng ta phải tin rằng ngày Chúa quang lâm là ngày chúng ta được hưởngƠn cứu độ. Thánh Phaolô đã khẳng định điều đó: *"Thiên Chúa đã không định cho chúng ta phải chịu cơn thịnh nộ, nhưng được hưởng ơn cứu độ, nhờ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta"* (1Tx 5, 9).

Cố gắng sống thật tốt trong bốn phận của mình, chắc chắn chúng ta sẽ được đón Chúa trong tư thế tin tưởng: *"Anh em hãy đứng thẳng và ngẩng đầu lên, vì anh em sắp được cứu chuộc"* (Lc 21, 28). Đó là phần thưởng Ngài dành cho những ai thành tín.

GIA ĐÌNH NAZARETH

Maria Mỹ Ánh
CD LCTX Gx Hòa Bình-GV

Thế là một lần nữa sau 2010 lần nhân loại mừng Sinh Nhật Chúa Giêsu. Một Hài nhi sinh ra trong khó nghèo, thiếu thốn.

Có những cái ta tưởng tầm thường lại trở nên cao quý như hang đá, máng cỏ, những người chăn chiên... Vì năm nào những vật dụng, những con người này luôn được nhắc đến, không phải tự chúng mang lấy niềm vinh dự này, nhưng chính nhờ vào Hài nhi Giêsu được sinh ra.

Ở Israel ngày xưa có rất nhiều hang đá ngoài đồng để người chăn chiên và gia súc trú đông, nhưng chỉ có một hang được bao bọc Hài nhi Giêsu trong đêm cực thánh chứ không phải một căn nhà với đầy đủ tiện nghi. Hàng ngàn máng cỏ cho bò, lừa ăn, nhưng chỉ có một cái được đặt Chúa Con trên đó. Trong cái hang chật chội và tầm thường ấy, ba con người “khốn khổ” đang vật lộn với những cái mới mẻ mà lần đầu tiên mình trải qua. Thánh Giuse và Mẹ Maria lần đầu tiên làm bố mẹ trong hoàn cảnh như thế chắc nhiều lo âu và lóng ngóng!! Thiếu thốn mọi điều. Mẹ đã lấy tã bọc con cho đỡ lạnh. Còn Thánh Giuse thì cứ mãi chiêm ngắm kỳ quan tuyệt vời là trẻ Giêsu đang nhoẻn miệng cười và đôi mắt thì cứ lấp lánh dưới ánh lửa bập bùng được đốt lên cho đỡ lạnh.

Ba con người “bất hạnh” ấy đang vô cùng hạnh phúc. Maria nhìn con mà trong lòng cảm tạ Chúa không ngừng vì đã ban cho cô một con trẻ tuyệt vời. Qua lời Sứ thần Gabriel, cô cũng

biết đó là công trình của Chúa nhưng công lao của cô đã góp vào không phải nhỏ. Người mẹ nào sau khi sinh con mà không chiêm ngắm con không biết chán, và HỌ đã ở bên nhau trong những gian khổ và hoan lạc, bất an và hạnh phúc, lo âu và vui sướng, đói khổ và no đầy... Nếm trải mọi điều như thế mới là một gia đình. Gia đình chỉ trọn vẹn khi xuất hiện một trẻ thơ. Trẻ thơ đem lại niềm vui chan chứa trong lòng cha mẹ, dù biết rằng sau niềm vui ngắn ngủi này là những lo toan và sợ hãi. Một cuộc hành trình đầy chông gai đang ở phía trước mà ba con người khốn khổ ấy phải vượt qua.

Trong những tấm hình minh họa lại gia đình Naza, tôi hay trầm ngâm trước cảnh Mẹ ngồi trên lưng lừa, thánh Giuse lặng lẽ dắt đi trong đêm khi xung quanh đầy bóng tối. Chỉ có những vì sao trên bầu trời cũng tối mịt... Nhìn bức hình ta cũng có thể hình dung mọi khốn khó mà anh thanh niên Giuse phải đối mặt và giải quyết. Là người chủ gia đình anh phải lo toan mọi bề: từ miếng ăn giấc ngủ, chỗ dừng chân không mưa gió, bảo tuyết cho hai mẹ con... Trong hoàn cảnh như thế ta mới thấy hết ý nghĩa của từ "gia trưởng", người đứng mũi chịu sào, đầu sóng ngọn gió, người dang rộng cánh tay để che chở cho vợ con lúc hiểm nghèo, chứ không phải là cái tròng mắt, là tiếng gầm gừ, dọa nạt, "bắt khoan, bắt nhặt" từng lời của vợ con, và cả ngồi trên mâm cao cỗ đầy, được cung phụng rượu thịt đầy đủ trong khi vợ con phải ngồi dưới kia, nơi xó bếp hoặc một chỗ dưới đất chật chội như một người nô lệ.

Là người vợ trong gia đình, Mẹ đã phải lo toan mọi điều, dù phần nặng nhọc, khó khăn thánh Giuse đã lo toan cả rồi. Sau những phút vui sướng bên con và những lời chúc tụng, tung hô là một cuộc trốn chạy sang Ai cập bởi lính của vua Herode truy sát, với ba mảnh đời bọt bèo, nhỏ bé, mỏng manh phải bươn bả mong thoát khỏi ánh chớp bạc của lưỡi gươm đưa qua đầu con trẻ. Trăm mối ngổn ngang, ngàn mối hãi hùng. Và HỌ đã ở bên nhau trong những lúc tối tăm nhất của cuộc sống.

Sống ở xứ người với 3 năm xa lìa quê hương. Tha hương cầu thực với một nách con thơ trốn sự truy lùng của ông vua tham lam, độc ác. Gia đình Naza chống chọi với bao khó khăn ở

đất khách quê người. Về lại quê hương với một túp lều đơn sơ, người chủ gia đình nhỏ bé ấy lao động vất vả bằng nghề thợ mộc, nhưng chắc chắn trong mái nhà đơn sơ ấy là một bếp lửa ấm nồng luôn cháy, với những bữa cơm nóng sốt do bàn tay nội trợ quán xuyến của Maria và một nền đạo đức được ươm mầm từ mái nhà Naza của ông bà đã nuôi dưỡng cậu bé Giêsu bằng chính những đồng tiền mồ hôi nước mắt. Và có lẽ Giêsu từng nhìn thấy cha mẹ vất vả sớm hôm. Người chồng nào không thầm tạ ơn Chúa và cảm ơn người vợ của mình

*Em của anh đôi vai nhỏ dịu dàng
Người nhóm bếp mỗi chiều
Người thức dậy lúc tinh sương
Em ở đây, đời chẳng còn đáng ngại
Em ở đây, bàn tay tin cậy
Bàn tay luôn đỡ lên vì giặt giũ mỗi ngày...*

(Lưu Q Vũ)

Và còn vui hơn nữa tiếng bi bô của cậu bé Giêsu quẩn quýt bên cha mẹ. Lớn lên một chút cậu nức tiếng thông minh và đạo đức. Biết học ở cha nghề thợ mộc để giúp đỡ gia đình. Kinh

Thánh viết lại: "*Cậu bé Giêsu càng lớn càng vững mạnh, đầy khôn ngoan và hằng được ân nghĩa cùng Thiên Chúa*" (Lc 2, 40). Ở một đoạn khác "*Còn Đức Giêsu ngày càng thêm khôn ngoan, thêm cao lớn và thêm ân nghĩa đối với Thiên Chúa và người ta*" (Lc 3, 52)

Tưởng cuộc sống đã yên ả. Năm cậu bé Giêsu được 12 tuổi, cùng thầy hội Giêsusalem với cha mẹ, lại thêm một biến cố nữa khiến gia đình nhỏ bé ấy tưởng chừng tan nát vì con trẻ Giêsu bị thất lạc 3 ngày. Trong 3 ngày ấy, bươn bả ngược xuôi tìm kiếm con, ông bà tưởng chừng có thể chết được vì lo lắng và đau khổ. May mắn thay, cuối cùng cũng tìm được con và

Người Con ấy đã theo cha mẹ về lại Naza và hằng tuân phục mẹ cha. Kết thúc một thời thơ ấu đầy biến cố.

Suy niệm lại gia đình Naza để nghiệm ra ơn Thiên Chúa mạc khải trong mỗi gia đình của chúng ta. Gia đình nào không có những bất trắc, nguy nan, khổ đau, sóng gió. Những lúc như thế người mẹ Công giáo nào không "*Trông lên Mẹ là gương mẫu của đời con*". Và người cha nào không nhìn lên gia trưởng Giuse mà vững tay chèo đưa con thuyền gia đình qua cơn sóng dữ. Và khi thoát cơn nguy biến ta ngộ ra được 2 điều: **Đó là sự vâng phục Thiên Chúa và tình yêu thương dành cho nhau**

- Vâng phục trong mọi hoàn cảnh, dù có là nghịch cảnh cũng vẫn phải vâng theo ý Chúa. Vâng phục không phải lúc nào cũng dễ dàng và không đau đớn. Chúa mà còn nói: *Phải trải qua bao đau khổ mới học thế nào là vâng phục*. Chúa không dắt ai đi trong tối tăm vì Người là ánh sáng. Người sẽ "*lau khô dòng lệ*" và "*dẫn ta tới dòng suối mát trong*". **Chắc chắn thế.**

- Tình yêu thương trong gia đình là tất cả ý nghĩa của một mái ấm. "*Đâu có tình yêu thương, ở đấy có Đức Chúa Trời*" Đức Chúa sẽ ở giữa sự yêu thương, trong yêu thương. Chúa không ở giữa sự ghét bỏ, tính toán, nhỏ nhen, chối từ. Gia đình nào có sự yêu thương dành cho nhau, mây mù sẽ tan, rách nát sẽ lành, bình an sẽ ở lại và sự dữ phải ra đi.

Hãy hướng về Hang Đá Belem và gia đình Naza để tìm thấy hơi ấm trong đêm lạnh lẽo của tâm hồn, để mỗi gia đình "*sẽ thắp lên một ngọn nến thay vì ngồi đó mà nguyền rủa bóng đêm*" (Mẹ Theresa). Ngọn nến ấy được thắp từ "*tàn lửa say yêu một Chúa*", nơi trái tim Giêsu và gia đình chúng ta sẽ thấy ấm áp lửa yêu thương của tình vợ chồng, cha mẹ con cái sum vầy bên hang đá nhỏ cùng gia đình Naza trong mỗi mái ấm của chúng ta, để mỗi thành viên trong gia đình biết sống cậy trông, phó thác vào Chúa và tin yêu nhau, luôn bên nhau đến cuối cuộc đời.

Hiệp thông

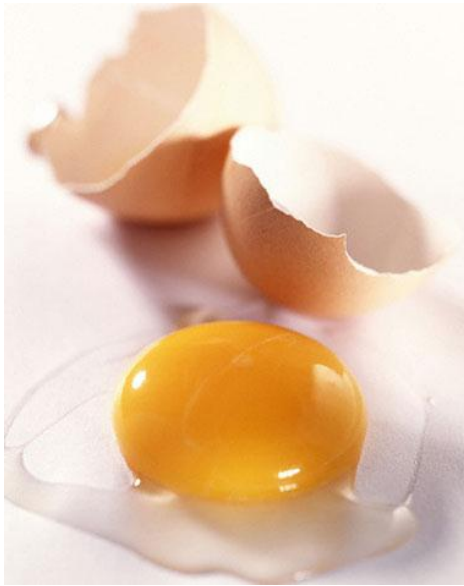

Cầu nguyện

- Một gia đình ngoại giáo xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con đang mắc bệnh hiểm nghèo.
- 30 gia đình xin ơn hoán cải cho những người rời xa Chúa, không đi lễ lâu năm biết quay về với Chúa.
- 4 gia đình xin ơn Chúa cho thoát khỏi cơn khó khăn. Xin Chúa ban cho được như ý.
- 15 người xin dâng lên Chúa lời tạ ơn vì những hồng ân Chúa đã thương ban và xin được ơn luôn biết tín thác vào LTX của Chúa.
- 2 người xin được bình an và công việc được ổn định.
- Xin hiệp ý dâng lời cầu nguyện, xin Chúa luôn gìn giữ bảo vệ, để CĐ LCTX GP ngày càng phát triển vững mạnh. Xin Chúa ban tràn đầy Hồng ân và sức khỏe cho cha Tổng Linh hướng để Ngài dẫn dắt anh em trong BCH biết đem tình thương LCTX san sẻ cho mọi người.
- Một người xin CĐ LCTX cầu nguyện cho con gái được đoàn tụ cùng chồng.
- 20 gia đình xin CĐ LCTX cầu nguyện, xin Chúa thương giải thoát khỏi cơn khó khăn hoạn nạn.
- Một gia đình xin tạ ơn Chúa vì con đã ngoan ngoãn chịu học tập trở lại.
- 10 gia đình xin tạ ơn Thiên Chúa, Mẹ Maria, Thánh Cả Giuse đã thương xót bầu cử, cứu giúp và nhận lời khẩn nguyện.
- 20 người xin Thiên Chúa giàu LTX chữa lành những căn bệnh hiểm nghèo, phần hồn cũng như phần xác.

10 LỢI ÍCH CỦA TRỨNG GÀ

Trứng gà dồi dào choline, giúp điều hòa hệ thần kinh, não bộ và tim mạch

Lòng trắng trứng gà chứa nhiều prote. Hầu hết chúng ta đều biết rằng trứng gà tốt cho cơ thể và sự phát triển của trẻ nhỏ.

Có người nghĩ rằng trứng gà góp phần trong việc tăng cân và lưu trữ cholesterol. Nhưng đó chỉ là những quan niệm sai lầm về việc sử dụng trứng gà trong các bữa ăn cho bé. Các chuyên gia giúp bạn hiểu rõ về lợi ích của thực phẩm này.

Trứng gà được xem là một loại thực phẩm tốt cho sức khỏe. Chúng tuyệt vời đến đơn giản và là nguồn dinh dưỡng tốt cho các bé đang tuổi lớn. Lòng trắng trứng gà không chứa chất béo và giàu protein. Nó còn chứa rất nhiều các vitamin và khoáng chất khác như vitamin B. Lòng đỏ lại cung cấp những năng lượng cần thiết, giúp tạo ra những dưỡng chất cần thiết cho cơ thể trẻ nhỏ. Con bạn sẽ luôn năng động và hăng say suốt cả ngày nếu được cho ăn trứng gà đúng cách.

10 lợi ích của trứng gà

1. Những nghiên cứu gần đây hé lộ rằng trứng gà rất tốt cho sức khỏe và cung cấp chất dinh dưỡng cần thiết ngăn chặn những vấn đề về mắt như bệnh đục thủy tinh thể và các bệnh khác liên quan.

Vitamin D là nguồn dinh dưỡng tự nhiên, chỉ có trong trứng gà

2. Một quả trứng có thể chứa đến 9 acid amin cần thiết và hàm lượng protein có trong mỗi quả trứng là 6gm.

3. Theo các nhà nghiên cứu, không có mối quan hệ nào giữa trứng và chứng bệnh đau tim. Họ tin rằng một quả trứng, mỗi ngày giúp ngăn ngừa bệnh nghẽn máu, đau tim và đột quỵ.

4. Trứng gà dồi dào choline, giúp điều hòa hệ thần kinh, não bộ và tim mạch.

5. Hàm lượng chất béo trong một quả trứng vừa đủ và chất béo bão hòa đủ cho lượng cần thiết của cơ thể mỗi ngày.

6. Nhiều người tin rằng trứng gà có những ảnh hưởng xấu như cholesterol. Nhưng hiện nay các nhà nghiên cứu tin rằng việc ăn trứng gà không có bất kỳ ảnh hưởng nào.

7. Vitamin D là nguồn dinh dưỡng tự nhiên và chỉ có trứng gà mới chứa loại vitamin này. Bạn sẽ không thể có được vitamin này từ bất kỳ loại thực phẩm nào, ngoại trừ trứng.

8. Các nghiên cứu vẫn được tiếp tục và các nhà khoa học đang tìm ra rằng trứng gà có thể ngăn chặn bệnh ung thư vú. Một quả trứng một ngày hoặc sáu quả một tuần giúp giảm nguy cơ bệnh ung thư vú xuống một nửa.

9. Thêm vào đó, trứng còn giúp cho tóc và móng tay phát triển tốt. Rất nhiều người quan sát rằng tóc của họ mọc nhanh hơn và khỏe mạnh hơn khi sử dụng trứng trong bữa ăn hàng ngày. Trứng gà giúp cho tóc và móng tay phát triển tốt.

10. Trứng còn giúp giảm cân. Lòng trắng trứng gà nếu được thêm vào bữa ăn sáng sẽ cung cấp protein giúp cảm giác no kéo dài trong nhiều giờ hơn.

St

GIÁO DỤC VỀ TÌNH YÊU VÀ HÔN NHÂN

Giải mã tình yêu – Giải phóng tình yêu khỏi những ngộ nhận thường xuyên

Gioakim Trương Đình Giai

Kỳ II

LTS. Tình yêu, Hôn nhân, Gia đình là ba vấn đề mà lại quy về một, như một tam giác đều có ba cạnh và ba góc luôn bằng nhau. Đó là vấn đề xưa mà không cũ, hầu như lúc nào cũng nóng bỏng, vì mỗi thời đại và mỗi thế hệ đều có những cái rất mới lạ. Chưa ai định nghĩa được tình yêu một cách đầy đủ và thỏa mãn. Liệu chúng ta khả dĩ "giải mã" và "giải phóng" cái điều trừu tượng đó? Xin giới thiệu với độc giả loạt bài viết của tác giả Gioakim Trương Đình Giai về tình yêu và hôn nhân.

3. Thế nào là tình yêu đích thực?

Một câu hỏi vô cùng quan trọng cho tất cả mọi người, đặc biệt đối với chúng ta, những người hoặc đã từng có ít nhiều trải nghiệm về tình yêu, hoặc đang tập tễnh bước vào tình yêu, hoặc đang yêu và có thể dự định tiến xa hơn, bước vào đời sống hôn nhân mà mỗi người phải tự đặt ra cho mình và cho người mà định chọn làm bạn đời.

Ta thường nghe nói "Tình chỉ đẹp khi còn dang dở, tình hết đẹp khi vẹn câu thề". Phải chăng tình yêu đích thực là một chuyện tình dở dang?

Hầu hết thơ văn lãng mạn trữ tình đều lấy cái tình dang dở làm nguồn cảm hứng. Nhưng thật ra cái tình yêu dang dở đó là cái gì?

Nếu bình tâm, ta sẽ nhận ra cái tình dở dang nói đến ở đây không phải là tình yêu đích thực mà chỉ là thứ tình tính tang, tình lãng mạn, gắn liền với cảm xúc, có tính cách nhất thời, mộng tưởng.

Tôi chỉ yêu cái con người của em/anh lúc này đây, lúc mà tôi cảm thấy nó như thế, hay tôi yêu cái hình ảnh mà tôi tự nghĩ ra, mơ ước về em/anh chứ không nhất thiết là con người của em/anh như chính em/anh là.

Cái đẹp ở đây là cái đẹp của khoái cảm, do hai người chưa hiện nguyên hình mà còn lung linh huyền ảo như được che khuất bởi một tấm màn. Cái đẹp của nó được tạo nên bởi bóng tối của màn đêm, không hẳn do trời tối hay do bóng tối mà do con mắt lý trí của mình đóng kín hay mù quáng. Bởi thế người ta mới bảo khi đèn tắt thì mọi phụ nữ đều là hoa hậu hay ít ra cho dù xấu xí cũng nên đẹp phần nào. Như thế ta hiểu nó đẹp là vì con mắt lý trí của ta nhắm nghiền.

Và khi nói thế, người ta muốn nói rằng hôn nhân là mồ chôn của tình yêu.

Thật ra không phải hôn nhân đào mồ chôn tình yêu mà là người ta chưa bao giờ thực sự yêu đúng nghĩa trọn vẹn trước hôn nhân. Và chính hôn nhân sẽ đào mồ chôn một tình yêu non kém, thiếu thán, ảo tưởng để sản sinh một tình yêu đích thực nếu có. Hôn nhân là thước đo tình yêu, là lửa thử vàng-là tình yêu. Chính hôn nhân sẽ xác định cho ta thấy tình yêu trước đó là vàng thật hay vàng giả. Vì chỉ khi thực sự sống chung với nhau trong đời sống hôn nhân, lúc ấy xung đột mới xảy ra, và việc tiếp tục sống với nhau dù có những xung đột mới là biểu hiện của tình yêu đích thực. Như thế phải nói rằng hôn nhân đào mồ chôn tình yêu mà đúng hơn là đá thử tình yêu, là cơ hội để tình yêu đích thực được biểu lộ.

Hơn nữa, khi lập gia đình, dần dà hai người sẽ không còn hút nhau như trước vì chẳng còn tấm màn che nào giữa hai người tạo nên sự hấp dẫn, không còn sự đeo đuổi săn đón như trước nữa, và cũng chẳng còn phải nén mình che giấu những khiếm khuyết, cũng chẳng còn háo hức mong chờ gặp gỡ. Cả hai giờ đây hiện nguyên hình với những điều hay điều dở, nhưng thường là điều dở mà trước đây người ta che giấu và ngụy trang. Sự hấp dẫn là do ít nhiều còn che đậy, còn bí hiểm để khám phá còn giờ đây mọi sự đã được phơi bày một cách trần trụi, hoặc do những cơn đói chưa được thỏa mãn hoàn toàn. Còn sự no thỏa thường đưa đến cảm giác chán chường.

Thật vậy, chỉ trong đời sống hôn nhân tình yêu mới được kiểm chứng thực sự, vì chỉ trong đời sống hôn nhân, trong sự chung sống thực sự người ta mới có cơ hội và điều kiện thể hiện toàn vẹn con người của mình. Khi ta biết rõ về con người sống chung với mình là như thế đó mà ta vẫn tiếp tục yêu thì đó mới là tình yêu đích thực.

Vì thế mọi mơ tưởng về các mối tình trong quá khứ thật ra chỉ là một thứ tình yêu ảo tưởng, chứ không phải là tình yêu đích thực. Vì đó là ta yêu cái hình ảnh mà ta tự tạo nên nơi người ấy chứ không phải yêu bản thân con người ấy. Hay ta yêu cái ảo giác về con người ấy, yêu cái cảm giác thích thú mà người ấy mang lại cho mình trong một thời điểm nào đó.

(Còn tiếp)

Tài liệu Học tập LÒNG THƯƠNG XÓT rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng về VP giáo xứ Tân Định hoặc theo địa chỉ Email: longthuongxotgp@yahoo.com

Mục Lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Ý Nghĩa Của Lễ Giáng Sinh	02
✠ Sống Lời Chúa	04
✠ Học hỏi Linh Đạo	
◆ Hoàn Thiện Như Cha Trên Trời	14
✠ Bài Học Từ Cuộc Sống	
◆ Sứ điệp của bé gái khuyết tật 3 tuổi	17
✠ Những Lời Khôn Ngoan	20
✠ Cảm nghiệm Hồng ân	
◆ Lời nói dối khi yêu	24
✠ Truyện ngắn: Nước Mắt Mùa Đông	28
✠ Tin Tức – Sinh Hoạt	
◆ Làm phép khánh thành Tượng đài LCTX	33
◆ Lễ Ra mắt BCH CĐ LCTX Mêpu – Phan Thiết	34
✠ Tháng 12: Kính Chúa Hải Đồng	35
✠ Diễn Đàn	
◆ Gx Tân Định: Niềm vui 3 trong 1	37
◆ Bên Hang đá	42
◆ Mưa Giêsu	45
◆ Đón Chúa	50
◆ Gia đình Nazareth	54
✠ Hiệp Thông Cầu Nguyện	58
✠ Phòng mạch miễn phí	
◆ 10 Lợi ích của trứng gà	59
✠ Giáo dục hôn nhân & gia đình	61

